

RUKE

ISSN 1847-3148

LIST UČENIKA OBRTHIČKE ŠKOLE
SLAVONSKI BROD | GOD. II | BROJ 2 | SVIBANJ 2010.

TEMA BROJA: Ići ili ne ići na sat?

FACEBOOK MANIJA

NATJECANJA

TKO SE TUČE...?

INTERVJU S ČLANICOM SINOVA

RASTAJE SE MOJA GENERACIJA

IMPRESSUM

List učenika Obrtničke škole
Adresa uredništva
NOVINARSKA DRUŽINA RUČICE
ŠKOLSKI LIST RUKE
Ulica Vladimira Nazora 9
35000 Slavonski Brod

IZDAVAČ
Obrtnička škola

ZA IZDAVAČA
Josip Miklaušić, ravnatelj

ODGOVORNA UREDNICA
Martina Lemačić, prof.

GLAVNA UREDNICA
Sandra Štraleger, 3. h

FOTOGRAFIJE
prof. Krešimir Grubanović, Miljenko Ban, prof.,
Ronald Kovačević, prof., Matija Leninger, 3. i,
Danijela Martić 1. i, Dalibor Mašić (LOB)

ILUSTRACIJE:
Anamarija Kotarac, 1. i

UREDNIŠTVO/RUČICE
Antonia Garić 2. i, Ana – Marija Barišić 1. i,
Andrea Drame 1. c, Danijela Martić 1. i1, Tanja
Kovačević 2. i, Anđelka Nuić, 3. h, Arneta Radoš,
3. h, Kristina Katinić 3. h, Pavica Trnačić, 3.
h, Sandra Štraleger 3. h, Anamarija Špehar 3.
h, Magdalena Holjevac 1. i, Ivana Martić, 2. b,
Danijela Čavčić 2. c, Ana Kovačević 3. i, Anabela
Marijić 2. h, Josipa Cindrić 2. h, Martina Terzić 2.
i, Danijela Martić 1. i2, Nikolina Novak i2

SURADNICI
Manuela Bertović, prof.
Danijela Petaković, prof.
Anita Holub, prof.
Krešimir Grubanović, prof.

GRAFIČKA PRIPREMA
Mali Studio - www.malistudio.hr

NAKLADA - 500 kom.

RUKE

SADRŽAJ

Početak sata: idem ili ne idem?.....	4, 5
Gastro 2010	6
Državno natjecanje pekara	7
Terenska nastava iz povijesti	7
Facebook - virtualna ovisnost	8, 9
Intervju s liječnicom Ivankom	10, 11
Međužupanijsko natjecanje frizera	12
Mjesec borbe protiv ovisnosti	13
Hip - hop ples važniji od škole	14, 15
"Nisam je trebao udariti, ali eto, zaslužila je"	16, 17
Događanja	18, 19
Predstavljanje glumačke nade	19
Intervju s Tonijem Cetinskim	20
Putoskitnice: Budimpešta-Bratislava-Beč	21
Putoskitnice: Bosni u pohode	22, 23
Zmije kao kućni ljubimci	24
Sportašice naše škole	24
Filmsko-književna preporuka: Sumrak saga	25
Kreativni rukovet	26, 27
Modni savjetnik	28
Za prste polizati	29
Rukoskop	29
Maturanti 2010.	30, 31

UPUTE ZA RUKOVANJE

Dragi moji!

Čast i zadovoljstvo mi je pozdraviti vas po drugi put u našem školskom listu Ruke. Zahvaljujući postojećim snagama, ali i novim ručicama koje su nam pristigle iz prvih razreda, ove godine popeli smo se na stepenicu više i pripremili vam još više tekstualnih sadržaja i slika nego lani.

Još jedna školska godina dobit će svoj pisani trag, a ne možemo se požaliti da nije bila ispunjena svakakvim događajima i događajčićima – od izvrsnih uspjeha s natjecanja, putovanja, predstavljanja na sajmovima i sudjelovanja u raznoraznim manifestacijama, do bježanja, lažnih dojava o bombi i tuče pod satom, dakle, lijepim, ali i onim manje lijepim zbivanjima.

Tako vam u ovom broju donosimo mnoštvo zanimljivih članaka, intervju, izvještaja s natjecanja, izvrsnih literarnih uradaka i ovogodišnje norijade koja je meni trenutačno najzanimljiviji dio jer sam maturantica i opraštam se, kako od školskih klupa, tako i od školskih novina.

Iako toga nisam bila svjesna za vrijeme trajanja škole, sad na kraju shvaćam da sam najljepša iskustva doživjela upravo u školi, a školski list bio je glavna atrakcija među mojom generacijom. U nadi da ćemo se opet sresti jednom nekada u životu, želim svim sadašnjim i budućim novinarima, čitateljima, ali i svom nasljedniku/ici puno uspjeha i sreće, a Rukama da zamahuju hrabro i dalje...

Sandra

Svemu su krive **ruke**, to je jasno. A da nema **ruku**? – nosovi bi nam se izdužili u surle ubilačke, bili bismo mali dvonožni opaki slonovi.

R. Marinković,
Samotni život tvoj

O izostancima iz prve ruke

Početak sata –

Bježanje...škola...neopravdani... Neka- da je sve to bilo prilično nezamislivo, ali s vremenom je postalo svakodnevica. Loše ocjene, nepročitana lektira, testovi, ljubavne brige ili jednostavno loš dan, sve nas to vodi istom – mar- kiranju. Premda svi znaju da je bježa- nje izuzetno loša navika, osjećaj koji te ispuni kada znaš da si prozvan, a nije te bilo na satu, i više je nego odličan! Puno je razloga za bježanje i vjerujem da bi se s tim svatko složio. Nisu testo- vi jedini razlog, baš kao ni lektira ili usmeno ispitivanje.

Svakom od nas učenika ponekad je jednostavno previše te same škole koja je svakim danom ista – pretrpana testovima i profesorima koji smatraju da je njihov predmet najvažniji. Upravo zbog toga mnogi se odluče na provođenje pojedinih sati ili čak cijeloga dana u kafićima što znači da Satir, Charly, Ponita, Cappuccino i mnogi drugi kafići ne moraju brinut zbog recesije jer imaju stalne goste – učenike Obrtničke škole.

Nije teško pobjeći, teško je priopćiti to roditeljima. Uvijek se prodaju iste fore, uvijek ista opravdanja premda je istina posve drukčija.

Što se krije iza najčešćih isprika?

Slučaj bježanje br. 1:

Isprika: "Pa daj mama, cijeli je razred pobjegao toga dana, natjerali su me!"

Prava istina: Ali, istina je potpuno dru- gačija – bio si naivan, baš kao i svi, kada si pomislio da će ti to riješiti sve probleme. Nitko te nije natjerao nego si to svojevolumno učinio, ili si možda čak

bio među onima koji su prisiljavali dru- ge na isto.

Imaj na umu – čak i kada stvarno cijeli razred bježi, ti nemoj. Vjerovao ili ne, nekada će ti profesor priznati ono što drugima neće.

Slučaj bježanje br. 2:

Isprika: „Imali smo blok – sat matema- tike i rekla je da drugi sat taj dan pišemo test, tek nam je tad to rekla!“

Prava istina: Koga lažeš? Test je najav- ljen barem tjedan dana prije i znaš to još od tada, samo ti je jednostavnije prove- sti tih 45 minuta na kavi i lagati kako nemaš pojma o testu.

Imaj na umu – taj ćeš test kad-tad morat napisati. Odgađanjem si samo možeš samo navući na vrat težu grupu koju će profesor sa slašću osmisliti pa makar to bilo samo za tebe.

Slučaj bježanje br. 3:

Isprika: "Vlak mi je pobjegao pred no- som, a sljedeći je išao tek dva sata ka- snije."

Prava istina: No, dobro ti znaš – vlak nije kasnio, ta dva sata proveo si sjedeći uzaludno u nekom zapušenom prostoru s cigaretom u ruci misleći da si najori- ginalnija faca.

Imaj na umu – U posljednje je vrije- me cool biti na nastavi, a ne bježati. A o čemu ćeš uostalom pričati kad završi škola ako ne o biserima sa sata...? Kako misliš zapamtiti te bisere kada te nikad nema na satu, ha?

Slučaj bježanje br. 4:

Isprika: "Bio sam/ bila sam vani i nisam čula zvono!"

Prava istina: mali odmor bio ti je pre- kratak da cigaretu stigneš popušiti do kraja i toliko si zapeo za nju jer si po- sljednje kune toga dana dao za prokletu kutiju, pa si radije izabrao provesti cijeli sat vani nego je ugasiti kako bi stigao na vrijeme na sat.

Imaj na umu – uzaludno je pisati da ci- garete štete zdravlju jer to svi već zna- te pa i dalje ne odustajete, ali svakako mogu napisati da vrijeme za početak sata označava zvono i čuje se jako do- bro i u dvorištu škole. problem sve ve- ćeg vršnjačkog zlostavljanja pred kojim ne smijemo zatvarati oči.

idem, ili ne idem?

Pobjeći je lako, ali je li lako umaći posljedicama?

Svi učenici olako shvaćaju neopravdane kao i sve što iz toga slijedi. To nije samo zapisano na papiru jer lako je razredniku smisliti razlog zbog kojeg te nije bilo, ali što ćeš kada se nakupi toliko sati da dobiješ ukor, ili da ostaneš is- ključen? Želiš ponavljati razred i ostaviti cijelo društvo? Imaš izrazitu želju cijelo ljeto provesti u kazni dok se ostali kupaju na moru, u bazenima, Poloju i subotom tulumare do jutro? U redu ako je to upravo ono što želiš, jer na dobrom si putu! Ipak, podsjetit ću te na što još moraš biti spreman/spremna ukoliko bježanje postane i ostane tvoja stalna praksa:

- Izgubit ćeš povjerenje razrednika i neće ti više vjerovati ni kada stvarno budeš bolestan/bolesna
- Izgubit ćeš povjerenje roditelja, ostat ćeš bez džeparca, bit ćeš stalno u kazni
- Bit ćeš stalni gost pedagogov ili ravnateljjevog ureda i osjećat ćeš se kao najveći kriminalac
- Prijatelje iz razreda zamijenit ćeš lošim društvom
- Dobit ćeš opomenu pred isključenje i biti izbačen iz škole

No dobro, nitko od vas ne traži da u trenutku prestanete bje- žati, ali činite to kako treba, i imajte dobro opravdanje. Klo- nite se bježanja s uvijek istih sati, jer nisu samo matematika, kemija i politika vrijeme za kavu. Ma bolje ti je ostaviti tu kavu iz Satira i za tih 6 kuna uzeti sendvič u školi i najesti se ko čovjek, hehe!!!

U posljednje je vrijeme cool biti na nastavi, a ne bježati. A o čemu ćeš uostalom pričati kad završi škola ako ne o biserima sa sata.. Kako misliš zapamtiti te bisere kada te nikad nema na satu, ha?

Vjerujte, nisam ni ja najbolji primjer što se ove teme tiče, ali nastojim se kontrolirati, pa makar to bilo dopisivanje pod satom, spava- nje ili šminkanje, jer, unatoč svemu, tamo sam i nemam razloga ulaziti u sukob s ma- mom kako bih opravdala bje- žanje.

De ajd uzalud ja tu pišem kad ćete svi nastaviti istim tempom, ali daj po- kušajte barem nešto od ovoga zapamtiti, vidjet ćete, život zna biti lakši kada ti nije za vratom milijun briga.

Napisala: Magdalena Holjevac, 2.i

...jer lako je razredniku smisliti razlog zbog kojeg te nije bilo, ali što ćeš kada se nakupi toliko sati da dobiješ ukor, ili da ostaneš isključen?

Učenici su skloni pronaći dobar razlog za izostanak s redovite nastave. Htjeli oni to priznati, ili ne, izostanci uvelike, utječu na uspjeh u usvajanju nastavnog programa. Ponekad je motiv za izosta- nak s nastave izbjegavanje negativnih ocjena. Osobno mislim, da svatko od nas profesora ima razumijevanja za takav izostanak, ako je on jednokratne prirode. To znači da učenik propusti je- dan test ili usmeno ispitivanje, ali se u tom slobodnom vremenu posveti uče- nju propuštenoga gradiva. Ako ovako izostajanje prijeđe u naviku, učenik ulazi u začarani krug. Propušta važno gradivo i zaostaci su mu sve veći, pa se vrlo često dogodi da učenici odustanu od daljnjeg školovanja ili izgube godi- nu. Trebali bi voditi računa i o tome, da je poneki učenički nestašluk, sa- stavni dio svakog školovanja, ali se ni u čemu ne smije pretjerivati i zanema- rivati svoje školske obveze. Jer i dru- ženje u školi stvara lijepe uspomene, a i uz redovito pohađanje nastave ostane vremena za kavicu s društvom, šetnju gradom i ostale slobodne aktivnosti. Stoga, svi učenici- redovito u učioni- ce!!!

Anita Holub, prof.

30. državno natjecanje Gastro 2010.

Izvrсни rezultati Nikoline Škripek na Gastru 2010.

Na ovogodišnjem jubilarnom 30. natjecanju učenika turističkih i ugostiteljskih škola učenica 3. c razreda naše škole ostvarila je izvanredne rezultate kako na međuzupanijskom, tako i na državnom natjecanju u disciplini pripremanja barskih mješavina. Na međuzupanijskom natjecanju u Osijeku Nikolina je svojim umijećem pripreme dugih i kratkih pića osvojila prvo mjesto, a na državnom u Vinkovcima također izvršno - šesto mjesto. Kako bismo otkrili koja je tajna njezina uspjeha, razgovarali smo s Nikolinom i njezinim mentorom, strukovnim učiteljem, Božidarom Kravatom.

Andrea Drame: Najprije čestitke na izvršnim rezultatima! Opiši nam najprije kako si se pripremala, tko te potaknuo na natjecanje i što je bio tvoj zadatak.

N

Nikolina Škripek: Hvala! Na inicijativu profesora Kravata prijavila sam se najprije na međuzupanijsko natjecanje za koje sam se pripremala tako što sam na praksi uz vodstvo profesora Kravata usavršavala i vježbala pripremu koktela. Natjecanje se sastojalo od dva praktična dijela: prvo sam pripremala koktel prema zadanoj recepturi, izvlačeći ceduljicu s nazivom napitka koji moram pripremiti, a drugi dio sastojao se u izradi koktela po slobodnom izboru.

Andrea Drame: Koje si koktele morala smiješati?

Nikolina Škripek: Od deset zadanih izvukla sam votku Martiny, a izborni je nosio moje ime, Nikolina.

Andrea Drame: Otkrij nam svoju malu tajnu velike koktel majstorice i podijeli s čitateljima Ruku kako se pravi koktel Nikolina, please!

Nikolina Škripek: Vidi ti nje, sada bi i da ti otkrijem svoje tajne, joj, joj... (smijeh)

A sve što ti treba je 2 cl votke, 2 cl triple sec-a, 1 cl soka od limuna, 1 cl soka od naranče, 1 barska žlica

šećera u prahu i onda kasnije nadolijevaš Spritea i 2 barske žlice soka od zelene jabuke i staviš dekoraciju i dobiješ „Nikolinu“ :))

Andrea Drame: Što ti je bilo najteže na cijelom natjecanju? Jesi li imala tremu, ipak je to javni nastup, odigrava se pred strogim oko prosudbene komisije?

Nikolina Škripek: Izaći pred ljudima mi je bilo najteže, a ostalo je bio sve OK, ipak je mene podučavao nastavnik Kravat...hahaha.. A bilo je trema u početku dok sam čekala da ja dođem na red, ruke su mi bile strašno znojne, svake dvije minute sam ih išla na WC prati, bila sam jako nervozna, a onda kada sam došla na red, trema se, nećeš vjerovati, nije toliko očitovala tako da nije ni najmanje utjecala na rezultat.

Andrea Drame: Kako su tvoji prijatelji iz razreda i nastavnici reagirali na tvoje uspjehe?

Nikolina Škripek: Bili su zadovoljni i bilo im je veoma drago. Znam da je nastavnik Kravat bio jako ponosan i zadovoljan, kao i prof. Petaković koja je bila s nama u Osijeku.

Andrea Drame: Koje osobine po tvom mišljenju mora imati dobar konobar i koje su prednosti, a koji nedostaci tvog budućeg poziva?

Nikolina Škripek: Mora voljeti to što radi, biti nasmiješen, ljubazan i uredan... Mislili da onaj tko se odluči za ovo zvanje, tko to baš voli i želi raditi da za njega nema nedostataka jer ono što se radi sa srcem, najljepši je posao na svijetu!

Iza svakog uspješnog učenika stoji i njegov – profesor / mentor! Postavili smo i

profesoru Kravatu nekoliko pitanja jer je njegova podrška i stručnost uvelike pomogla Nikolinom ostvarivanju uspjeha!

Andrea Drame: Jeste li zadovoljni Nikolinim uspjehom?

Nastavnik Kravat: Riječ zadovoljen je vrlo štura riječ, prije bih rekao ponosan, sretan. Sretan zbog profesionalnog pristupa radu i cjelokupnog nastupa što je rezultiralo visokim ocjenama od strane stručnog povjerenstva.

Andrea Drame: Da li biste voljeli ponovno voditi Nikolinu na natjecanje?

Nastavnik Kravat: Kako smo mi škola koja je u službi educiranja učenika, nemoguće je ponovno povesti Nikolinu na natjecanje, samim tim što sljedeće godine dolazi nova generacija učenika, tj. otvara se šansa i drugim učenicima da izađu na natjecanje, svakako sa željom da ponove isti rezultat.

Andrea Drame: Da li vam je bilo naporno se pripremati sa Nikolinom za natjecanje? -

Nastavnik Kravat: Naporno! Ne! Nikolina je marljiva učenica, zadatke je shvatila ozbiljno, tako da ni u jednom momentu nije bilo naporno ili teško raditi s njom.

Andrea Drame: Jeste li se nadali tako dobrom rezultatu?

Nastavnik Kravat: Gledajući i prateći Nikolinu tijekom vježbi, a i na samom natjecanju, bio sam sretan i ponosan na Nikolinin rad. Sve ostalo je ostalo na povjerenstvu da ocijeni njen rad. Ponavljam, jako sam ponosan.

Andrea Drame, 1.c

7. državno natjecanje učenika u izradi peciva

Anton Prekpalaj branio boje naše škole

U Varaždinu je 18. i 19. ožujka 2010. održano 7. državno natjecanje učenika u izradi pekarskih proizvoda. Našu školu predstavljao je učenik 3. f 1 razreda Anton Prekpalaj pod stručnim vodstvom mentorice Janje Mikleušević. Tim povodom razgovarali smo s Antonom i evo što nam je otkrio o natjecanju, ali i o budućim planovima.

Kristina: Kako si zadovoljan postignutim rezultatom?

A

nton: Osvojio sam 10. mjesto (od ukupno 12 natjecatelja) i nisam pretjerano zadovoljan, ali što je, tu je.

Kristina: Što je bilo presudno za ostvareni rezultat?

Anton: Dodao sam previše brašna nego što je bilo potrebno.

Kristina: Koliko si se dugo pripremao?

Anton: Dvaput tjedno, srijedom i četvrtkom, dva mjeseca prije natjecanje sam u školi vježbao izradu pogača.

Kristina: Kojim se tijekom odvijalo natjecanje?

Anton: Natjecanje je trajalo sveukupno 3 sata. Prvi dio zadatka bio je pismeni rad – tema je bila izrada dviju uskrsnih pogača propisane mase (450 g). U drugom dijelu trebali smo izračunati omjer potrebnih sirovina za izradu pogače, a treći, najzanimljiviji dio, bio je izrada praktičnog rada.

Kristina: Što se sve ocjenjivalo?

Anton: Miris, okus i izgled peciva, ali povjerenstvo za prosudbu ocjenjivalo je također i naš odnos prema radu i vještine tijekom praktičnog dijela.

Kristina: Koliko je škola iz Hrvatske sudjelovala i je li ti natjecanje donijelo i neka nova prijateljstva?

Anton: Na natjecanju je sudjelovalo ukupno 12 učenika iz 10 različitih škola i gradova. Stekao mnogobrojna prijateljstva i poznanstva, ali kako je to natjecanje, bilo je pomalo i konkurencije.

Kristina: Jesi li inače ljubitelj slanih ili slatkih pekarskih proizvoda?

Anton: Volim i jedne i druge.

Kristina: Voliš li ih više jesti ili praviti? Tvoja omiljena vrsta peciva?

Anton: Više ih volim jesti, a omiljene su mi sve vrste raženih peciva.

Kristina: Budući da si pri kraju svog školovanja, kakvi su ti planovi za dalje?

Anton: Zaposlit ću se u pekari svojih roditelja.

Kristina: Antone, želim ti puno sreće i u budućnosti, puno finih napravljenih, ali i pojeđenih pekarskih slastica! :))

Razgovarala: Kristina Katinić, 3. h

Posjet Muzeju Brodskog Posavlja i Državnom arhivu

Terenska nastava iz povijesti

U

členici Obrtničke škole posjetili su pod vodstvom prof. Krešimira Grubanovića po razredima od 25. travnja do 8. svibnja 2010. izložbu Iz riznice brodskog sporta u Muzeju brodskoga posavlja. Autor izložbe Antun Bartek prikazao je razvoj sporta u Hrvatskoj i Slavanskom Brodu od osnivanja Hrvatskoga sokola 1874. do prve utakmice u novootvorenoj dvorani Vijuš te uspjehe brodskih klubova u tom razdoblju. Učlenici su se kroz predavanje Željka Matuška i razgleda-

vanje pedeset panoa upoznali s jednim segmentom zavičajne prošlosti čime su proširili svoje spoznaje o povijesti te uvidjeli da visoka politika nije prevladavala u životu ljudi, već, kao i danas, njihove zanimacije.

Učlenici Obrtničke škole posjetili su pod vodstvom prof. Krešimira Grubanovića po razredima od 18. do 24. svibnja 2010. izložbu Povijest brodskih kinematografa u Državnom arhivu u Slavanskom Brodu. Autori izložbe Katarina Aladro-

vić i Domagoj Zovak, ujedno i voditelji izložbe, prikazali su postanak i život kinematografa u Slavanskom Brodu od 1910. do 2010. te predstavili filmove prikazivane u tom razdoblju i popularne glumce iz toga vremena. Posebno oduševljenje izazvao je četrdesetominutni kolaž filmskih najava sinkroniziranih s glazbom. Ovim posjetom učenici su postavili s upoznavanjem zavičajne prošlosti i njezinim uklapanjem u spoznaje o nacionalnoj povijesti.

Krešimir Grubanović, prof.

Svi su poludjeli za Facebookom

Facebook – virtualna ovisnost

Najpopularnija internetska društvena komunikacijska mreža okuplja sve veći broj ljudi, a uz mnogobrojne prednosti, nosi sa sobom i niz negativnih posljedica kao što su: gubitak zanimanja za stvarni život, popuštanje u školi, zanemarivanje obitelji i prijatelja...

red sam kraj 20. stoljeća i početkom 21. stoljeća došlo je do naglog razvoja tehnologije. Tako danas skoro nijedno područje našeg života nije moguće bez određene vrste tehnologije. Tehnologijom se koristimo kako bismo što brže i što kvalitetnije obavili neki posao. Osim posla, tehnologija je danas dosegla i takav stupanj razvoja da je možemo koristiti i u svrhu vlastite zabave. Od tehnologija za zabavu i razonodu najviše koristimo računalo i internet. U moru svega što nam internet pruža, istražili smo sve o široko rasprostranjenom računalnom fenomenu - Facebooku.

Kako je sve počelo...

Facebook je društvena komunikacijska internetska mreža koju je 2004. godine osmislio tadašnji student prestižnog američkog sveučilišta Harvard, Mark Zuckerberg. Facebook je ispočetka bio namijenjen isključivo studentima Harvarda kako bi mogli razmjenjivati podatke i informacije vezane uz studij. Nakon Harvarda, Facebook su ubrzo počela koristiti i druga sveučilišta, srednje škole i velike kompanije. Danas je Facebook dostupan svakome tko ima računalo i pristup internetu. Prema nekim procjenama, facebook danas broji preko 200 milijuna aktivnih korisnika. Ako želimo koristiti Facebook, prvo se moramo registrirati i kreirati svoj profil. Dovoljno je upisati svoje ime, prezime

odgovarajuću adresu elektroničke pošte (e-mail), lozinku, spol, datum rođenja i ulaz u virtualno Facebook carstvo vam je osigurano.

ZA i PROTIV

Posebnost je Facebooka što nam na jednom mjestu nudi mogućnost povezivanja kako s ljudima koje imamo priliku susresti svakodnevno, tako i s rodbinom i prijateljima koji su daleko te s kojima se ne vidimo tako često. S njima se možemo dopisivati ili izravno čavljati putem brzog razgovora, objavljivati statuse, izmjenjivati i komentirati svoje i tuđe fotografije kreirajući foto albume, dobivati pozivnice za događanja, slati virtualne čestitke, darove, pića i poklone, igrati igrice, stavljati poveznice za druge web stranice ili video isječke... No, uz sve pozitivne, postoje li također i negativne strane ove široko popularne društvene mreže?

„Facebook Vam pomaže u komunikaciji i olakšava dijeljenje informacija s ljudima iz Vašeg života“, rečenica je dobrodošlice koja će nas dočekati na uvodnoj stranici. Istina, Facebook može pomoći u komunikaciji s rodbinom i prijateljima koji su nam daleko, ali ne može zamijeniti komunikaciju uživo, u četiri oka. Nerijetko se dogodi da prijatelji žive u istoj ulici ili u istom naselju, a mjesecima se ne vide, komunicirajući samo preko, kako mu skraćeno tepaju, „Fejsa“. Osim bliskih i poznatih ljudi, zahtjevi za

prijateljstvom nam dolaze i od nepoznatih ljudi, koji također mogu imati pristup našim osobnim podacima i fotografijama čime se narušava naša privatnost i stvara mogućnost zloporabe. Obilje igrice, kvizova i testova na „Fejsu“ pravi je mamac da sate i sate provodimo na njemu zbog čega zanemarujemo školu, prijatelje, obitelj i postajemo neka vrsta ovisnika. Uz informacije o najnovijim događanjima, najviše nas zasipaju informacijama od kojih ne proširujemo svoje spoznaje i ne stječemo nova znanja, jer, budimo realni, kome koristi podatak da je Marko XY jeo mahune za ručak ili da je Ivana XX upravo izvela psa u šetnju? A takvih je informacija na Fejsu najviše, kao i grupa koje nose naslove poput: Nema tih para koje ja ne mogu potrošiti, Da je učenje Fejs, ja bih bio štreber, Šta se pjenuš, nisi gaziran i sl.

Umjerenost je vrlina

Slanje virtualnih slatkiša, darova i poljubaca još je jedna od najvećih besmislica jer nek' mi se javi prvi onaj koji se najeo virtualne čokolade s lješnjacima primljene kao poklon preko ili kojemu je poljubac preko „Fejsa“ mogao zamijeniti onaj pravi! Širenje ovog internetskog fenomena nije moguće zaustaviti, ali kao i inače u životu, važno je biti umjeren, što kada je Fejs posrijedi, nije ni najmanje lagan zadatak.

Uz informacije o najnovijim događanjima, najviše nas zasipaju informacijama od kojih ne proširujemo svoje spoznaje i ne stječemo nova znanja, jer, budimo realni, kome koristi podatak da je Marko XY jeo mahune za ručak ili da je Ivana XX upravo izvela psa u šetnju?

Facebook zatupljuje

A evo i što neki učenici naše škole misle o „Fejsu“:

„Facebook zatupljuje. Bilo bi bolje da odemo negdje van s prijateljima, da se zezamo, pričamo i smijemo, umjesto da svakodnevno „visimo“ na Facebooku i tamo online razgovaramo, tj. chatamo. Moja je prijateljica obrisala svoj korisnički profil na „Fejsu“ i to joj je bio najbolji potez. Znala se dizati po noći i odlaziti na stranice Facebooka. Kad više nije znala što na njemu raditi, otvorila bi naslovnicu i doslovno piljila u prazno.“
Ivana Lončar, 1. I 2

„Fejs može biti i koristan jer ako imaš nekoga tko je daleko, prije ćeš ga naći na „Fejsu“, nego dočekati da se opet vidite. Ali, ima on i svoju lošu stranu – otvorene profile imaju i kojekakvi manijaci koji nekoga neiskusnog mogu namamiti i nauditi mu i uživo. Zato ja nikada ne prihvaćam zahtjev za prijateljstvom od nepoznatih osoba.“
Ivona Begović, 1. I 1

„Svoj Facebook profil napravila sam prije godinu dana. Svakodnevno ga posjećujem, ali na njemu najviše provodim sat vremena. Imam jako dobroga prijatelja koji je kada se na Facebooku pojavila igrice Farmville, noću se budio i sjedao za računalo samo kako bi zasadio nove, i provjerio jesu li mu izrasle već posađene virtualne biljke.“
Ana-Marija Barišić, 1. I 2

„Ja sam ovisnik o Fejsu, ili kako moja mama kaže, „onlajnoholičar“. Fejs ima svoje dobre i loše strane. Dobre strane su upoznavanje novih ljudi, raspravljanje o svemu i svačemu, slobodno iznošenje svog mišljenja, stjecanje novih prijatelja i održavanje starih, a koristan je i kad nemaš kuna na računu mobitela.“
Učenica koja je željela ostati anonimna

Istražila i pripremila: Helena Lepoglavec, 1. I 1

Facebook ili facebook?

Facebook bismo trebali pisati velikim slovom jer je to vlastito ime, a ne opća imenica. Iako u jeziku postoji niz primjera kada osobna imena postaju opće imenice (mercedes, žilet, kaladont...), Facebook nije postao opći naziv za sve internetske društvene mreže, nego svaka i dalje ima svoj poseban naziv (Twitter, My space i sl.) i stoga bismo ga trebali pisati velikim slovom.
Martina Lemaić, prof.

Mali rječnik Facebook pojmova

Ulogirati se = pomoću korisničkog imena i lozinke, ući u svoj profil

„Zeleniti“ se na chatu = biti dostupan za brzi razgovor na Facebooku s prijateljima koji su također na mreži

Objaviti status = napisati što trenutačno radiš ili o čemu razmišljaš

„Lajkati“ = dati do znanja da ti se sviđa nečiji status, fotografija ili poveznica

„Tagirati“ = označiti nekoga na fotografiji

Nekoga blokirati = onemogućiti korisniku Facebooka pristup vlastitom profilu

Dodati za prijatelja = prihvatiti ili pozvati osobu da bude tvoj prijatelj na Facebooku

Poslati pozivnicu = pozvati nekoga da se učlani u grupu ili posjeti nekakav događaj

Fejs nikada neće moći zamijeniti ovo

Razgovor s liječnicom Marijom Ivankom o spolnosti

Znanje i odgovorno spolno ponašanje najbolja su zaštita

Kako izgleda prvi ginekološki pregled, što učiniti ako izostane mjesečnica, kako održavati higijenu spolnih organa, kako spriječiti neželjenu trudnoću i zaštititi se od spolnih bolesti, što su to plodni a što neplodni dani...Sve su to pitanja koja se često i bojimo postaviti, a nerijetko i ne znamo koga pitati. Upravo stoga razgovarali smo s liječnicom Marijom Ivankom, specijalicom školske medicine koja je rado viđena gošća, usudili bismo se reći, već i domaća u našoj školi jer već nekoliko godina zanimljivim i pristupačnim predavanjima donosi nam niz korisnih informacija kako o zaštiti spolnog zdravlja, tako i o različitim vrstama ovisnosti. Ovom prilikom otvoreno smo porazgovarale o spolnom zdravlju djevojaka.

***Kada treba obaviti prvi ginekološki pregled i kako on izgleda?**

Nakon prvog spolnog odnosa, a po potrebi i ranije ako djevojka ima bolne mjesečnice, mjesečnice izostale duže od 6 mjeseci ili ako se mjesečnica nije pojavila do 17. godine. U ginekološkom pregledu sudjeluju liječnik i medicinska sestra. Sestra uzima opće podatke kao što su težina, visina, tlak, točan datum 1. mjesečnice, trajanje menstrualnog ciklusa i vrijeme krvarenja. Za liječnika se treba psihički pripremiti, što znači opustiti. Poželjno bi bilo odjenuti suknju i čisto donje rublje. Pregled je kratak i bezbolan. Ako djevojka nije imala spolni odnos, liječnik će je pregledati ultrazvučnim aparatom, a ako je imala spolni odnos, liječnik će pregledati izvana i s kažiprstom i srednjim prstom obaviti pregled. Do 16. godine na pregled se ide u pratnji roditelja, a poslije 16., djevojke mogu same u Domu zdravlja otvoriti karton za zdravstvenu zaštitu žena.

***U kojoj dobi se djevojke najčešće upuštaju u spolne odnose?**

-U našoj županiji sa 16 godina, što je jako rano jer djevojke te dobi nisu psihički ni fizički u potpunosti i zrele za zastupanje u spolne odnose i najčešće čine to iz krivih pobuda - pritiska partnera i društva, a na zato jer su doista spremne.

***Koje su posljedice ranog stupanja u spolne odnose?**

- Rano stupanje u spolne odnose nosi sa sobom mogućnost neželjene trudnoće i povećava rizika od spolno prenosivih

bolesti i njihovih posljedica.

***Koje se spolne bolesti javljaju kao posljedica neodgovornog spolnog ponašanja?**

Kandidijaza, klamidijska infekcija, HPV infekcija, herpes simplex, gonoreja i HIV.

***Koja je najsigurnija zaštita za sprečavanje neželjene trudnoće i spolno prenosivih bolesti?**

- "Nemoj se, ne boj se", našalila se liječnica, i nastavila da su apstinencija ili trajna uzajamna vjerna veza dvaju zdravih partnera jedine pouzdane mjere za prevenciju spolno prenosivih bolesti. Značajno smanjenje rizika moguće je i ako:
- imate što manji broj partnera
 - pažljivo odabirete partnera
 - redovito odlaženje ginekologu, obvezno nakon prvog spolnog odnosa
 - izbjegavate spolne odnose pod utjecajem alkohola i opojnih droga
 - zatražite liječničku pomoć i kod najmanjih znakova spolno prenosivih bolesti.

***Ostavlja li trudnoća u tinejdžerskoj dobi ikakve posljedice?**

-Itekako, kako za majku, tako i za dijete. Smrtni ishod ploda ostavlja velike posljedice na djevojku. U toj dobi djevojka se ne može dovoljno brinuti o sebi, a kamoli o novom životu.

***Koliko je štetna konzumacija alkohola i cigareta za trudnoću?**

- Kao za svaki organizam, tako konzumacija alkohola

posebno štetno djeluje na trudnicu i na plod.

***Koji su simptomi trudnoće?**

-Simptomi su individualni, što znači da svaka djevojka ne mora imati iste simptome. Najčešće je to izostanak mjesečnice, ali ne mora biti pravilo jer u prva tri mjeseca trudnoće žena može imati uredne mjesečnice. Uobičajeni simptomi su mučnine, povraćanje, promjena mirisa, okusa, pospanost, umor...

***Što su to plodni, a što neplodni dani?**

-Da bi djevojka poznavala plodne i neplodne dane trebala bi pratiti barem kroz godinu dana svoj menstrualni ciklus i bilježiti datume. Pokazatelji su plodna sluz i bazalna temperatura. Sluz se luči u žlijezdama rodice. U plodnim danima ona je bistra, rastezljiva do desetak cm, poput bjelanjka jajeta, a u neplodnim je gusta i neprozirna. Uloga u plodnim danima te služi je da štiti sluznicu rodice i vrata maternice, hrani spermije i omogućuje kretanje spermija za vrijeme odnosa do jajne stanice, a u neplodnim danima onemogućava kretanje spermija. Svaka djevojka odlaskom na WC može primijetiti plodnu sluz tako da uzme WC papir i napravi lagani bris sprijeda prema natrag preko rodice. Kada je sluz rastezljiva to su plodni dani i kreću se 5 dana prije ovulacije i 2 dana nakon ovulacije. To su plodni dani. Suhi dani su neplodni jer nema sluzi ili je sluz gusta i ljepljiva. Pokazatelj je još bazalna temperatura. To je temperatura

koju stvara tijelo zbog kemijskog procesa u tijelu. Mjeri se kliničkim toplomjerom stavljanjem pod jezik ili u rodnice nakon dobro prospavane noći. Za vrijeme plodnih dana na krivulji se primjećuje skok te bazalne temperature.

***Jesu li zdraviji ulošci ili tamponi?**

-Nema razlike, samo što su tamponi praktičniji.

***Kada se preporuča uporaba tampona?**

-Preporuča se svakodnevno, ali su najpogodniji za plivanje.

***Kako je najbolje održavati higijenu intimnih dijelova?**

-Svakodnevno tuširanje toplom vodom uz uporabu medicinski neutralnih sapuna i nošenjem pamučnog rublja.

***I za kraj, komu se i gdje mogu obratiti djevojke ukoliko imaju još kakvih dodatnih pitanja ili problema vezanih uz spolno zdravlje?**

-Mogu se javiti u Službi za preventivnu školsku medicinu u sklopu Zavoda za javno zdravstvo u Ulici A. Cesarca 71. u Slavonskom Brodu, kao i svom liječniku opće prakse koji će ih uputiti dalje.

Razgovarala: Sandra Štraleger, 3. h

Međužupanijsko natjecanje frizera

„Majstorice od škara“
odmjerile snage u našoj školi

Dana 20. veljače 2010. godine u dvorani naše škole održavalo natjecanje frizera iz tri susjedne županije. Znanje, vještine, kreativnost i iskustvo odmjerile su učenice trećih razreda: Kristina Davidović (Obrtnička škola Antuna Horvata, Đakovo), Tanja Lovrić i Matea Kardum (Obrtnička škola, Osijek), Jelena Markovinović i Ivana Škvorec (Industrijsko-obrtnička škola Silvija Strahimira Kranjčevića, Vinokovci), Gordana Perić (Obrtničko-industrijska škola, Županja) i, naravno, Anamarija Špehar (Obrtnička škola, Slavonski Brod).

Prije samog natjecanja natjecateljice su izvukle šifre koje su bile nadasve maštovite. Tako su se među „majstoricama od škara“ našli: bumbar, komet, škare, zrak, motor, čizma, orao. Natjecanje su činili teorijski, odnosno pisana provjera znanja, te praktični dio.

Nakon napetog, 1., jednosatnog, pisanog dijela natjecanja, vodeće mjesto zauzela je Jelena Markovinović iz Vinokovaca, te smo joj u pauzi iščekivanja praktičnog dijela postavili par pitanja.

Ručice: Ovo ti je prvo natjecanje? Imaš li tremu?

Jelena: Da, natječem se prvi put i imala sam veliku tremu, bar u pisanom dijelu, ali kako natjecanje odmiče tako i trema nestaje.

Ručice: Koliko si zadovoljna 1. dijelom natjecanja i što si mislila koja ćeš biti?

Jelena: Mislila sam da ću biti barem druga, ali na kraju mi se posrećilo i prva sam!

Ručice: Kako su tekle tvoje pripreme za natjecanje? Koliko si se dugo spremala?

Jelena: Pripremala sam se dosta dugo.

Vježbe su počele prije mjesec dana. Svaki sam dan prije i poslije škole vježbala, a oko pitanja za pisani dio pomogle su mi mentorice.

Ručice: Što misliš o školi domaćinu, odnosno o našoj Obrtničkoj školi?

Jelena: Nema baš ništa što bi me oduševilo. Škola k'o škola. Svakome je njegova škola najbolja, pa tako i meni moja!

Praktična je provjera pokazala vještine naših natjecateljica u kreiranju dnevnih i večernjih frizura na ženskom modelu lutke, te kreativne frizure slobodnog stila i klasnično šišanje, uz fen frizuru na muškom modelu lutke.

S velikom razlikom od ostalih, pobjedu je odnijela naša sugovornica s početka natjecanja, Jelena Markovinović iz Vinokovaca.

Objavom rezultata završio je službeni dio natjecanja, dok se onaj „neslužbeni“ dio, uz opušteno druženje nastavio u našem ugostiteljskom praktikumu gdje smo popričali s našom predstavnicom natjecanja, Anamarijom Špehar.

Ručice: Anamarija, čestitamo ti na uspjehu! Uz ovakvu opaku konkurenciju bilo je baš napeto...

Anamarija: Hvala, hvala! Premda ovo 4. mjesto i nije nekakav poredak! Ali drugo nisam ni očekivala. Smatram da je natjecanje namješteno!

Mislim da su neki uspjeli doći do pitanja za pisani dio natjecanja, no to je samo moje mišljenje.

Ručice: A što kažeš za ostale natjecateljice?

Anamarija: Sve su se cure trudile kako bi pobijedile. Uz

svu ovu strku, uspjela sam se upoznati s njih par, dok za druge jednostavno nije bilo vremena.

Ručice: Reci nam, koliko su dugo trajale tvoje pripreme za ovaj spektakl? I kako si se osjećala kao predstavnica naše škole.

Anamarija: Oko mjesec i pol sam vježbala, no, eto... Hvala svima na podršci koja mi je puno značila, kao i to da sam u svojoj školi i na svom terenu.

Čestitamo svim sudionicima na borbi u natjecanju koje je da je bilo jako zanimljivo, te da bi češće trebalo organizirati ovakve srazove među školama kako bismo se upoznali, vidjeli nove ideje, navijali i možda poslije i poslovno surađivali.

Voditelji natjecanja: Sandra Štraleger i Mihael Ilić

Novinari: Pavica Trnačić, Đana Prekalaj i Kristina Katinić 3.h

DOGAĐANJA U ŠKOLI I IZVAN NJE

Mjesec borbe protiv ovisnosti

Izbor je samo tvoj

1. prosinca 2009. godine u Domu HVI-DR-e u Slavonskom Brodu učenice 2. h naše škole sudjelovale su u programu Mjeseca borbe protiv ovisnosti te ponosno predstavljale svoju školu i plakate koje su izradile. Naš je cilj bio usmjeriti mlade ljude na pravi put, da odlučno kažu NE ovisnosti.

Program se sastojao od pozdravnog govora predsjednice Crvenog križa dr. Zdenke Meter, te nastupa i prezentacija radova učenika osnovnih i srednjih škola Brodsko-posavske županije koji su

govorili o raznim ovisnostima (droga, alkohol, cigarete, ali i internet, shopping, igre na sreću...), te njihovim posljedicama. Nakon prezentacija mogli smo sudjelovati u radionicama koje su samo potvrdile našu poruku:

„Cigarete, alkohol i drogu ne uzimaš Ti, već oni uzimaju Tebe!“

Sudjelovale i pripremile:

Anabela Marijić i Josipa Cindrić, 2. h

Probudi svoj talent

Talentirani mladi ljudi, pretežno srednjoškolci iz različitih brodskih srednjih škola okupili su se 2.12.2009. u Gradskoj knjižnici kako bi pokazali da ima onih koji se ne stide biti drukčiji od drugih te onih koji su zaista nadareni, otkaćeni i «ludi», oni koji se ne ustručavaju živjeti svoj svijet. Svoje talente pokazali su mnogobrojnom gledateljstvu u dvorani Gradske knjižnice povodom Mjeseca borbe protiv ovisnosti i Dana ogranka Matice hrvatske. Recitirajući

svoju poeziju, prikazujući fotografije i izvodeći monolog svoj talent predstavili su učenici Gimnazije «Matija Mesić» i Klasične gimnazije. Ne smijemo izostaviti ni izvrsnu pripovjedačicu, studenticu Učiteljske akademije – Sandru, koja nam je ispričavala par svojih bajki. Imali smo priliku pogledati i višestruko nagrađivan dokumentarni film Zvonar, također djelo gimnazijalaca. Ove godine učenici naše škole gostovali su kao gledatelji, ali se nadam da će dogodine i netko od nas pokazati svoje talent jer

najvažnije je usuditi se, pobijediti strah i omogućiti i svom talentu da ugleda svjetlo dana.

Ana Kovačević, 3. i

Dekanatski križni put

Ništa nije teško kad se radi s vjerom i ljubavi

Torom mladih našeg dekanata organizirao je 13. 3. 2010. Dekanatski križni put za sve mlade i odrasle vjernike. Križni put ove godine išao je dužom relacijom, tj. do svih župa grada Slavonskog Broda. Križni put imao je karakter pokore, a povorka je krenula u 8 sati ujutro. Moja župa, Gospa Brze Pomoći, bila je treća postaja i do nje su sudionici povorke stigli oko 9 sati. U svim župama stali bismo na okrpju i kratki odmor, a svi su nas dočekivali s izrazitom

gostoljubivosti. Tijekom puta mladi su pjevali smote pjesme dok stariji su vjernici u stankama između pjesama molili krunicu. Za mene je križni put bio novo iskustvo i veoma sam se veselio jer sam zahvaljujući njemu, imao osjećaj da sam se još više približio Isusu Kristu. Isusova muka dala mi je poticaj da izdržim cijeli križni put s lakoćom. Završnica križnog puta bila je u Podvinju s misom u crkvi svetog Antuna oko 19 sati. Nakon svete mise, svi smo bili ispunjeni radošću Isusove ljubavi. Kre-

nuli smo svojim kućama, ovoga puta ne pješke, nego organiziranim autobusima. Ovo iskustvo pamtit ću cijeli život jer osim što je učvrstilo moju vjeru, naučilo me da ništa nije teško kad se radi s vjerom i ljubavi.

Matej Kocić, 2. i

Hip - hop ples važniji i od škole

Iva Župan, učenica 1. b razreda naše škole u slobodno vrijeme bavi se hip – hop plesom. Članica je brodske plesne hip- hop skupine Sinovi koja je zahvaljujući ovogodišnjem nastupu u televizijskom natjecanju Super Talent Showu, postala poznata ne samo na području grada, nego i diljem Lijepe naše. Evo što nam je otkrila u razgovoru za Ruke:

Kristina: Kada si se počela baviti plesanjem?

Iva: Plesanjem sam se počela baviti 2001., a hip - hopom plesom sam se počela baviti 2007.

Kristina: Po čemu je karakterističan hip- hop ples?

Iva: U sebi sjedinjuje sve vrste i starih i novih plesova, dinamičan je, ostavlja puno prostora kreativnosti; zastajkivanja, šale, pričanje zanimljive priče, sve je to moguće iznijeti kroz hip-hop ples.

Kristina: Otkuda je došla ideja za prijavljivanje u Super Talent Show?

Iva: Trenerova prijateljica nas je prijavila „iz fore“.

Kristina: Kako ste osmišljavali plesne koreografije?

Iva: Trener, Tomislav Čiro Zirdum je zaslužan za njih, a mi smo ih uvijek bavali.

Kristina: Tko je dao ideje za styling, tj. frizuru, šminku i odjeću koju nosite?

Iva: Gabrijela, Veronika, Ida (članice Sinova, op.a.) i ja, sve zajedno, a kostimografiju je osmišljavao trener.

Kristina: Je li bilo naporno naučiti sve te koreografije u tako kratkim vremenskim razdobljima? (Za zadnji nastup imali ste manje od 7 dana.)

Iva: Je! Ali, imali smo treninge 3 puta tjedno po 3, čak i 4 sata.

Kristina: Bi li voljela sve to ponoviti?

Iva: Da! Trud se isplatio, stekli smo nova iskustva, upoznali mnogo novih ljudi.

Kristina: Od svih nastupa, koji je tebi najdraži?

Iva: Nastup u polufinalu jer smo ga odrađili besprijekorno i voljela bih da opet ponovimo takav nastup.

Kristina: Je li vam se znala potkrasti i koja pogreška tijekom nastupa?

Iva: Ponekad, da, ali smo jako dobro uvježbali korake pa su greške bile rijetke i nitko ih osim nas samih nije mogao prepoznati.

Kristina: Došli ste do samoga kraja i zauzeli odlično 5. mjesto, ali je li vas svejedno kopkalo to što ste došli tako blizu, a opet vam je pobjeda za dlaku umakla?

Iva: Nismo se nadali pobjedi, došli smo se prije svega zabaviti i pokazati ljudima što znamo i možemo, a ovim 5. mjestom smo i više nego zadovoljni!

Kristina: Je li bilo nekih niskih udaraca od strane konkurencije?

Iva: U polufinalu smo samo malo zahladili odnose sa suparničkom ekipom Showtime jer oni nisu ispali kolegijalno: dok smo mi navijali za njih, oni su navijali za našu konkurenciju We come one!

Kristina: Kako se natjecanje odrazilo na tvoje školske obaveze?

Iva: Poprilično! Pokvarila sam malo prosjek jer sam se previše posvetila natjecanju, ali nije mi žao jer mi je plesanje draže i važnije od škole.

Kristina: Osim trenera, sve ste djevojke, pa otkud ime „Sinovi“?

Iva: Znaš kako i kod nas često kćer znaju osloviti sa „sine“? Ništa neobično, hehe. Ma prvo smo se htjeli zvati Sons, ali kad smo se došli registrirati kao udruga, službenik nas je unio kao Sinove (valjda daje prednost hrvatskim nazivima :)) i tako smo postale i ostale Sinovi.

Kristina: Koliko se promijenio vaš život nakon Super Talent Showa?

Iva: Ništa se značajnije nije promijenilo, osim toga da su nas ljudi počeli više zamjećivati i prepoznavati na ulici.

Kristina: Imate li ponuda za nastupe i izvan Broda?

Iva: Da, za Novu godinu bili smo nastupili u Zadru, u veljači smo posjetili Valpovo, a vrlo je vjerojatno da idemo i na gostovanje u Njemačku.

*Razgovarala:
Kristina Katinić, 3. h*

PROFIL KARTA

Ime: Iva

Prezime: Župan

Datum i godina

rođenja:

28. travnja 1994.

Horoskopski znak:

Bikica

Najdraže jelo:

palačinke s nutellom

Najdraže piće: Južnjačka utjeha

Najdraži glazbeni smjer:

hip hop i cajke

(ali samo kad s društvom idem van)

Smjer: kuhar

Razred: 1. B

Ljubavni status: sretno zaljubljena :)

Moto: budi što jesi i živi svoj život!

Hobi: Ples, rukomet

Nadraža profesorica: Sunčica Ban

Najdraži predmet u školi: engleski

Omiljeni film: You got served, Stamp

the Yard, Step up 2,, Honey, Save the

last dance 2, Remember The Titans

Omiljeni pjevač: Lil John (Mali Džon;),

Ice Cube (Kocka leda), Chris Brown

(Kris Smeđi), 2 Pac (Dvopek)

Kad ruka poleti...

NE STAJATI PREKRŠTENIH RUKU

„Nisam je trebao udariti, ali eto, zaslužila je?!“

Iako smo u prošlom broju Ruku pisali naveliko o tome da nasilje nije rješenje i da ga moramo zaustaviti, ono se i dalje događa na našim školskim hodnicima i u razredima. Jedna takva svađa snimljena je mobitelom i objavljena na internetskoj stranici Facebook zbog čega se o njoj pisalo i pričalo danima... Što ju je izazvalo, tko je u njoj sudjelovao, zašto je snimljena i kako se sve završilo, istražili smo za Ruke...

K

atarina O. i Ivan O., učenici 1. c razreda naše škole sukobili su se za vrijeme nastave jer je učenik izazvao učenicu podmetajući joj nogu, a zatim mu je ona uzvratila pljuvnuvši mu u lice. Isprovociran pljuvačkom, učenik je napao svoju razrednu kolegicu tako da joj je s leđa svom snagom opalio pljusk pred profesoricom i cijelim razredom. Sve se to dogodilo 15. travnja 2010. pod satom, a isti događaj snimljen je mobitelom i objavljen na stranici Facebook. Najprije smo porazgovarali s glavnim akterima svađe, Ivanom i Katarinom, kako bi svatko imao priliku izložiti svoju stranu priče.

Podmetanje noge i provociranje

*Zašto je došlo do svađe?

-Ivan O. : Do svađe je došlo jer sam podmetao nogu Katarini.

*Misliš li da se sukob mogao izbjeći?

-Ivan O.: Mislim da se mogao izbjeći jer je povod bila obična provokacija koja nije trebala završiti tako kako je završila.

*Kada bi mogao vratiti vrijeme, što bi promijenio vezano uz taj događaj?

-Ivan O. : Da sam znao da će se to pretvoriti u takav okršaj, ne bih prije svega namjerno izazivao Katarinu.

*Što si iz njega naučio?

-Ivan O. : Naučio sam da je loš osjećaj udariti djevojku i da ću sljedeći put učiniti sve kako bih se kontrolirao da do toga ne dođe. Postao sam popularan, ali zbog lošeg djela. Poslije te svađe i tuče pričao sam i sa svojom djevojkom i rekla mi je da nisam dobro postupio, da nisam trebao provocirati, kao ni da ona nije trebala pljunuti na mene, a ja je poslije toga udariti.

Da mogu vratiti vrijeme...

*Zašto je došlo do svađe?

-Katarina O. : Do svađe nije došlo zbog ikakvog konkretnog razloga, prije toga se nismo nikada svađali, uvijek smo bili dobri i družili se. Mislim da nam sve to nije ni najmanje trebalo. Stvarno je to sve jadno, samo smo se osramotili.

*Misliš li da se sukob mogao izbjeći?

-Katarina O.: Pa ja mislim da...da, mogao se izbjeći, ali na žalost, nije!

*Kada bi mogao vratiti vrijeme, što bi promijenila vezano uz

taj događaj?

-Katarina O.: Uh, da mogu vratiti vrijeme ne bih se obazirala na provokacije i ne bih mu pljunula u lice...Krivi smo oboje, i AMEN!

*Što si iz njega naučila?

-Katarina O.: Iz svega sam naučila da se svađom i tučom ne postiže ništa. Drago mi je što smo se Ivan i ja pomirili i što smo sada dobri kao i prije svađe. Za mene je to stvar prošlosti i krivi smo oboje jer nismo smjeli dopustiti da do svega toga uopće i dođe. Upravo sjedimo zajedno u klupi i odgovaramo na ista pitanja, hehe. Želim da drugi nauče nešto iz ovoga i ne ponavljaju naše pogreške.

Mirovna snaga

Dok je većina u razredu gledala sukob ne poduzimajući ništa, jedan od učenika, Matej K. skočio je i stao između sukobljenih i na taj način spriječio daljnje napredovanje tuče.

*Što te nagnalo da kreneš rastavljati prijatelje koji su se potukli?

- Matej K.: Prvo mi je palo na pamet da će netko od njih dvojice pasti i udariti

glavom o stol.

*O čemu si razmišljao dok si rastavljao Katarinu i Ivana?

- Matej K.: Nisam stigao ni o čemu razmišljati, jedino mi je bilo važno rastaviti ih i zaustaviti sukob.

*Jesi li se i u jednom trenutku uplašio da bi i to mogao nastradati u tom posredovanju?

- Matej K.: Nisam se uplašio za sebe, prije za njih da se ne povrijede.

*Misliš li da se sukob mogao spriječiti?

- Matej K.: Moglo je da je Ivan prijavio Katarinu profesorici, a ne sam „uzeo stvar u svoje ruke“.

„Da nije bilo sni-

mljeno, ne bi se ni podiglo ovoliko prašine...“

Ostatak razreda sjedio je, smijao se i navijao, a sve je to zabilježila kamerom učenica Andrea D. Iz istoga razreda koja nam je otkrila zašto je odlučila sve snimiti.

*Zašto si snimala cijeli sukob i poslije ga objavila na internetskoj stranici?

Andrea D.: Na tom sam satu fotografirala prijatelja ni ne sluteći da će se onako nešto zakuhati. Objavila sam jer sam mislila da je to senzacionalno i da će puno ljudi htjeti pogledati tu snimku.

*Jesi li razmišljala kako bi se ti osjećala

da je netko stavio tvoju snimku u kojoj se s nekim sukobljavaš na internet?

Andrea D.: Jesam, razmislila sam poslije o svemu i prijatelji su mi pomogli da shvatim da nije u redu što sam to snimala, a pogotovo što sam stavila to na internet, ali s druge strane, mislim da je dobro prikazati kakvi odnosi vladaju u današnje vrijeme među učenicima. I,

da nisam to stavila na internet, ne bi se oko svega digla ovolika prašina, za par dana bi se sve zaboravilo, a možda upravo na ovaj način pomognem da se spriječe takve svađe u budućnosti. Vodite ljubav, a ne rat! :D

*Kako ćeš se ponijeti sljedeći put kad se nađeš u sličnoj situaciji?

Andrea D.: Sljedeći put neću snimati, nego ću učiniti sve što je u mojoj moći da to spriječim.

Skoro dva mjeseca poslije istog događaja, Ivan i Katarina su danas na sreću u prijateljskim odnosima i izgledali su cijeli nespornost. Oboje se slažu da se sukob mogao izbjeći i da pljuvanjem i udarcima nisu uspjeli ništa riješiti, nego sve još samo zakomplicirati.

Ovo je njima veliko iskustvo, ali i svima ostalima primjer da je svako nasilno rješavanje sukoba unaprijed osuđeno na neuspjeh.

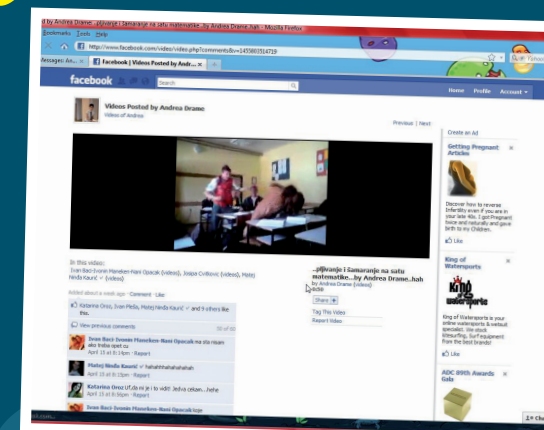
Andrea Drame, 1. c

Mirotvorac Matej

mir, mir, mir,
nitko nije kriv...

Komentari u najsirovijem izdanju

Da je događaj izazvao žestoke reakcije, svjedoči i podatak da je ispod snimke izrečeno 60 –ak komentara, a poseban predmet rasprave bila je i činjenica da je dečko udario djevojku što je izazvalo žestoke reakcije i osudu. Donosimo u prijepisu nekoliko komentara:

„Kakva god cura bila i šta god da je napravila - mislim da nemaš razloga ju udariti.. ali eto izgleda da je to danas normalno u našem svijetu. pa eto kažem - preodvratno je..“
Matea B.

„Ja Mislim Kad Bi Mene Neki Lik Udario Da Bi Osto Bez Te Ruke...“
Daniela B.

„Hahahahahahaha hahahahaha-hah. .Baaaaci caar. .Hahahahahahahahaha.. :D :D
Aaaal koonju neemoy viise cuure udaarat.“
Tiina S.

Promocija naše škole

Obrtnička škola na Katarinskom sajmu predstavila svoje proizvode i usluge

izvoda (od kojih smo mnoge imali priliku i degustirati) i naša škola imala je svoj vlastiti štand na kojem smo predstavili proizvode i usluge naših pekara, frizera i pedikera. Iako smo dobile štand na vrlo nezahvalnom mjestu (u donjem dijelu dvorane, odmah do vrata zbog čijeg smo stalnog otvaranja stalno bile izložene propuhu), bile smo izrazito ponosne na izgled našeg štanda na kojem su posebno tražene bile ekstenzije i prelijepe pletenice koje su izrađivale naše frizerke predvođene profesoricama Katicom Cipar i Nevenkom Filipović.

Inicijativa naše razrednice Ronalde Kovačević da uzmemo pladnjeve s buhtlama i kiflicama i šetamo se s njima dvoranom, pokazala se kao pun pogodak jer smo, što na lijepe oči, što zahvaljujući neodoljivim pekarskim proizvodima, uspjele prodati sve u vrlo kratkom roku! Valja napomenuti da je dio novca koji smo zaradile išao i u humanitarne svrhe što je dodatno pojačalo našu motivaciju. Oduševljene uspješnim predstavljanjem naše škole, vatrometom, raskošnim štandovima, novom dvoranom i novim poznanstvima, na službenom zatvaranju svi smo se složili da već jedva čekamo sljedeći Katarinski sajam!

Danijela Martić, 1. i,

U Slavanskom Brodu 27., 28. i 29. studenoga 2009. u novootvorenoj dvorani Vijuš održao se Katarinski sajam. I ovoga puta na Sajmu su sudjelovali izlagači iz cijele Hrvatske, a u širokoj ponudi pro-

U svijetu bajki Ivane Brlić Mažuranić

Ribar Palunko i njegova žena u šokačkoj verziji

U bogatom programu manifestacije U svijetu bajki Ivane Brlić Mažuranić učenici naše škole organizirano su posjećivali Gradsku knjižnicu u Ivaninom tjednu, od 18. do 23. travnja 2010. Pod vodstvom profesora Krešimira Grubanovića učenici su imali priliku vidjeti izložbu stripova, izložbu radova učenike Osnovne škole „Milan Amruš“, pripovijedanje bajki, kazališne predstave i scenske igre nastale po motivima Ivaninih bajki. Jednu takvu scensku igru gledao je moj i razred, 1. i 1./2. Pred mnogobrojnom publikom u dvorani Gradske knjižnice bajku Ribar Palunko i njegova žena u kazališnom obliku dočarali su nam učenici Osnovne škole Oprisavci. Njihova izvedba bila je zanimljiva jer su svi likovi bili u nošnjama i govorili su na šokačkoj ikavici čime su nas još jednom uvjerili da su bajke i narodni običaji neraskidivo vezani jedno uz drugo.

*Ana-Marija Barišić
i Matea Šimunović, 1. i,*

Svjetski dan kazališta za mlade

Posjet kazališnoj predstavi u Zagrebu

N

a inicijativu profesorica Anite Holub i Martine Lemaic pedesetak učenika prvih, drugih i trećih razreda naše škole jednu subotu u ožujku iskoristilo je za organizirani posjet Zagrebu kako bi ondje povodom Svjetskog dana kazališta za mlade (20. ožujka 2010.) pogledali kazališnu predstavu Ana i Mia. S autobusnog kolodvora u Zagrebu krenuli smo organizirano autobusom u 8 sati, a budući da je predstava počinjala tek u 20. 00 h, po dolasku u Zagreb oko 11 sati, prijedpodnevi boravak u Zagrebu iskoristili smo za posjet najvećem trgovačkom centru u Hrvatskoj, West gateu, u kojem smo imali priliku „shoppingirati“, ručati, otići na besplatno šminkanje, manikiranje i u solarij. Poslijepodne smo proveli u centru Zagreba razgledavajući katedra-

lu, šetajući Trgom bana Josipa Jelačića i pijući kavu na tzv. „špicu“, tj. na Cvjetnom trgu. Potom smo se uputili prema kazalištu Mala scena u kojem se igrala predstava. Prostor kazališta i ljudi koji rade u njemu djeluju poput male obitelji, ljubazno i druželjivo. Dirljiva predstava Ana i Mia bavi se problemom anoreksije i bulimije koje sve češće pogađa upravo mlade djevojke. Glavni likovi su dvije najbolje prijateljice, Ana i Mia. Ana je oboljela od anoreksije i bulimije nakon što ju je napustio otac, a Mia je cijelo vrijeme bila uz nju i pokušavala joj pomoći. Na početku je bilo i humorističnih trenutaka, ali kako se bližio kraj predstave, postajala je sve žalostnija. Podsjetila nas je da su poremećaji u prehrani nešto što se ne događa nekom

dru-
gom, nego se može dogoditi i nama i našoj najboljoj prijateljici, ali osim anoreksije i bulimije, predstava zanimljivo obrađuje i teškoće s kojima se svakodnevno susrećemo u odrastanju. Predstava je trajala oko sat i pol' nakon čega smo autobusom krenuli prema našem Brodu u koji smo iscrpljeni i umorni, ali i sretni i zadovoljni zbog druženja, provoda i odlične predstave, stigli oko ponoći.

Tanja Kovačević, 2. i

Gluma- zasad kao hobi, a kasnije, tko zna...

Predstavljamo mladu glumačku nadu

K

arolina Štivić, učenica 2. i razreda u svoje slobodno vrijeme glumi u kratkim igranim filmovima. Iza sebe ima ostvarene već tri uloge: u jednom kratkominutnom i dva veća igrana filma u kojima glumi jednu od glavnih junakinja. Glumom se počela baviti na nagovor prijatelja, učenika Mateja Safundžića i Leonarda Bušića, učenika Ekonomsko-birotehničke škole iz Slavenskog Broda. Zadnji film u kojem je glumila zove se Zagonetka i sniman je u Slavanskom Brodu i okolici za vrijeme zimskih praznika. Ideju za film dobio je Leonardo Bušić, a scenarist i montažer bio je Matej Safundžić. Film je žanrovski triler, a

radnju pokreću zagonetke koje ubojica postavlja svojim žrtvama dajući im 3 sekunde za odgovor. Ukoliko odgovori točno, žrtva preživi. Karolina glumi jednu od žrtvi koja, nakon što joj ubojica postavi zagonetku, iako zna odgovor, ne želi točno odgovoriti jer samo tako može spasiti život svoga brata. Što se zbiva dalje i kako završava film, saznat ćete ako ga pogledate. Karolina kaže kako joj je snimanje filma bilo jedno jako lijepo iskustvo i nada se kako će se jednoga dana možda i profesionalno baviti glumom. Mi joj držimo palčeve da u tome i uspije!

Tanja Kovačević, 2. i

Prvi koncert u Sportskoj dvorani „Vijuš“

DOGAĐANJA U ŠKOLI I IZVAN NJE

Toni Cetinski oduševio Brođane

U subotu 17.4.2010. godine u Sportskoj dvorani „Vijuš“ u Slavonskom Brodu održan je koncert našeg poznatog pjevača - Tonija Cetinskog. Koncert je započeo nastupom brodske glazbene uzdanice, Vedrane Vukojević, široj javnosti poznate po nastupu u emisiji Hrvatska traži zvijezdu (a u čijem je žiriju Toni Cetinski). Toni je pjevao jako puno svojih pjesama pa čak i pjesmu koju je bio snimio u duetu s tragično

di. Nije to sad samo: joj gle oni vrište, gle znaju sve moje pjesme kako sam ja sad faca, nego uživam zajedno s tim ljudima u tim pjesmama i volim dijeliti svoju sreću s publikom, a ne samo u sebi.

Kristina: Što biste voljeli promijeniti na sebi?

Toni: Na primjer, volio bih imati onako pločice,

proveo!

Kristina: Koliko je angažman u emisiji Hrvatska traži zvijezdu utjecao na vaš život?

Toni: Kada krenu audicije i kada krene

Koga to Tony traži pogledom?

show, ja ne mogu normalno otići u dućan. Previše ljudi to gleda i previše je to praćeno.

Kristina: Znači, tu dolaze obožavatelji, traže se autogrami.

Toni: Pa da, ali ja tu ne mogu ništa, tako da jedva čekam da to sve završi.

Brođani su genijalni!!
Mislim da će Slavonski Brod biti kao grad na stalnoj listi mojih turneja

Budući da je Toni bio umoran, nismo ga htjeli više opterećivati pitanjima pa smo završili intervju poželjvši mu još puno dobrih nastupa i skori povratak u Slavonski Brod.

Razgovarala: Kristina Katinić, 3. h

preminulim makedonskim pjevačem, Tošem Proeskim. Budući da Toše na žalost više nije s nama, pjesmu "Lagala nas mala" otpjevao je s Tomislavom koji inače nastupa s Tonijem kao pratеći vokal. Koncert je trajao 3 sata koja su, sudeći po atmosferi i reakcijama i Tonyja i publike, prošla prebrzo. Nakon koncerta uputili smo se iza Sportske dvorane „Vijuš“ kako bismo postavili Tonyju par kratkih pitanja. Pristupačan i humorističan, evo što nam je otkrio za Ruke:

Kristina: Koliko na vas utječe popularnost?

Toni: Više je utjecala kada sam bio mla-

Putovanje kroz metropole

Budimpešta – Bratislava – Beč

kreeeeeenuli smo

Maturalno putovanje učenika Obrtničke škole započelo je 7. travnja 2010. u 07.00h. Napuštali smo Slavonski Brod s ciljem da napokon pobjegnemo od kuće, bez roditelja, željni zabave i druženja, dok nam je profesor Ban nastojao ukazati na ljepote i kulturnu baštinu gradova koje obilazimo.

Dan 1. Budimpešta

Stigosmo konačno do granice s Mađarskom preko koje prijedismo bez problema. Nedaleko od same granice zaustavili smo se u velikom trgovačkom centru gdje smo kratko odmorili. Nakon brze klopice, pokušaj „shoppingiranja“ koji se nije isplatio (cijene su iste kao i kod nas), uslijedilo je kulturno

uzdizanje izazvano obilaskom Budimpešte. Penjući se na povijesnu utvrdu na budimskoj strani, Citadelu, došli smo i do Kipa slobode (da, da, dobro ste pročitali jer i Mađari imaju svoj kip slobode - ogroman 14-metarski ženski kip s palminim listom u ruci), a fascinirao nas je i panoramski pogled na mostove, Dunav i budimsku stranu grada koji se pružao ispred nas. Prolaskom preko tri mosta koja dijele Budim i Peštu napokon smo stigli do hotela. Nakon kratkog dogovaranja plan je bio da preskočimo disco i organiziramo „soba party“. Napunivši torbe trebalo je zaobići čuva-

ra, koji je vrebao na sve one koji su htjeli unijeti nedozvoljenu tekućinu u hotel. No, kako smo bili na prvom katu, brzo smo se dosjetili kako doskočiti zabrani te smo svezali plahte i njima unijeli torbe kroz prozor. Ne moram ni reći da je zabava potrajala do dugo u noć.

Dan 2. Bratislava

Ujutro smo krenuli za Slovačku i na samoj granici nas usporiše vinjete koje su nam trebale za put. Stigavši u Bratislavu, smjestili smo se u hotel i potom krenuli u obilazak. Centar i nije bio nekakvo otkriće, no dvorac je izazvao oduševljenje, ali ne veće od shopping centra u kojem smo se izgubili na dva sata i potrošili i više kruna (što je valuta u Slovačkoj) nego smo imali. Istraživački umor upoznavanjem Bratislave nakon povratka u hotel regenerirali smo večerom i nastavili s druženjem, ali ne do jutra. Ipak smo iscrpljeni zaspali.

Dan 3. Beč

Napokon Prater, Marija Terezija i Schönbrunn. Stigli smo u grad koji smo toliko iščekivali. Obilazak Trga Marije Terezije oduševio nas je svojom ljepotom i uređenošću. Strašna gužva u centru spriječila nas je da vidimo sve glamurozne građevine što su nas okruživale. Bez ob-

zira na sve uvjete i „neuvjete“, Mariahilfer Strasse, ulica zatvorena za promet i pretvorena u pješačku zonu, čitaj: raj za žene, oduševila je sve nas koje smo imale dovoljno snage za maratonsko hodanje po bezbrojnim trgovinama. Nakon višesatne financijske i fizičke iscrpljenosti vratili smo se u bus i pričekali one koji su se malo zalutali bečkim ulicama. Na kraju smo obišli još i dvorac

Schönbrunn koji svojim savršenstvom nikoga od nas nije ostavio ravnodušnim, te će ostati kao točka na i maturalca 2009./2010. godine. Put kući bio je dug i naporan, ali priče, prepriče i pjesme nije nedostajalo. Ipak, prelaskom preko granice nismo mogli sakriti svoje oduševljenje što smo stigli, jer ipak, kod kuće je najljepše.

Anamarija Špehar, 3. h

Vikend u Sarajevu i Visokom

Bosni u pohode

Rano jutro, pola šest, ovog dana putujem! O, Bože, bar da nije subota. Zatvorenih očiju krećem u kupaonicu, usput rušim stolac, rame-nom otkidam otvorena vrata ormara i sudaram se sa zidom kupaonice. Hladna voda razdvaja mi kapke pa malčice svjetla pogađa moje zjenice. Uh, što peče! Još malo vode, još malo svjetla, još malo više prži. Još vode, još svjetla pa bol polako umine.

Širom otvorenih očiju, sigurna koraka, ne rušeći ništa i ne sudarajući se s ičim, krećem na nju, još od sinoć željenu. Kavu! Dok u kuhu žubori voda pripremam kruva, masti i paprike. Evo mi i suprugice, s nepogrešivom sposobnošću da dođe baš kad sve bude spremno. Snena sjeda za stol, no jedan griz, jedan srk i već veselo cvrkuće kao da je satima budna. Da je meni tako. Završni dogovori i pakiranje brzo su gotovi pa krećemo put škole.

Nakon punih deset minuta hoda, dočekuju nas vesela, iako još pospana, poznata lica. Jutarnje čavljanje prekida dolazak autobusa. Uključavamo se pa put mosta. Zahvaljujući susretljivosti graničnih službenika učas smo na drugoj strani. Glasova je sve manje, sve su tiši pa i ja odjednom shvaćam da smo osamdeset kilometara daleko. Ma, zakleo bih se da sam kapke sklopio samo na tren.

U Žepču stajemo radi okrijepe. Unatoč zavisti koju bi konobarica pobudila kod svakog puža sprintera, njezino polusatno obilaženje oko naših stolova navelo nas je na pomisao da kavu, prije nego što ju skuha, mora obrati, osušiti i ispržiti. Kad nam je konačno zamirisala, imali smo

čak četrdeset sedam sekundi da kavu ulijemo u sebe.

Bosanski krajolik uobičajeno je zelen i brjegovit. Dugo razdoblje snažne vlasti omogućilo je da ljudi siđu s brda i obliku naselja u dolini te da dolinu privuđu poljoprivredi i obrtu. Naselja se nižu jedno za drugim, ponekad uz prekide. Razlika naspram naših, slavonskih sela je u rasporedu kuća. Nasuprot naših ušorenih sela, ovdje su kuće na brježuljcima pa je svatko jasno odijeljen od susjeda, no kako su brjegoviti blagi, susjed će lako doći pomoći u nevolji. Uočljiva je i vjerska razlika jer prevladavaju minareti, crkvenih tornjeva gotovo da i nema. Groblja su skromna, samo nišan (nadgrobni kamen) s imenom pokojnika. Izostanak raskoši kazuje jednostavnu istinu: ljubav čovjeku iskazuješ za života, nikakva posmrtna zgradurina ne može to nadoknaditi.

Svu tu ljepotu nije narušavalo samo dosadno rominjanje kiše, već i pomalo katastrofični prizori, prizori koji u nas nestaju posljednjih dvadesetak godina. Drveće seže sve do rijeke i učvršćuje obale, što je posve prirodno. Na

mjestima može se vidjeti da je čovjek pomogao prirodi u tom. No, nije joj pomogao dodatnim nasipima, već ukopavanjem automobilskih i kamionskih olupina u obalu. Grane drveća prepune su vrećica koje su se nahnatale za višega vodostaja. Bosnom plove gomile boca. Kad to pomnožite s pola kune dobijete cijenu ljetovanja.

Iako je dvanaest godina Zenice nekima prisjelo, a neke zabavljalo na tulumima, danas taj grad povezujemo s Tarikom Filipovićem i nogometnim prvligašem. I

dok

o Tariku mislimo da sve znamo, naziv stadiona znat će samo nogometni znalci. Bilino polje ima i povijesnu važnost za srednjovjekovnu bosansku državu. Nakon vojnoga pohoda ugarskoga kralja uz papinu podršku, na njemu se poraženi ban Kulin sa svojim velikašima, dobrim Bošnjanima, morao odreći krivovjerja i obećati vjernost Crkvi. I držao se tog obećanja sve dok ugarski vojnici nisu otišli pa se vratio na staro.

U Sarajevo se ulazi kroz, čini se, najdužu ulicu na svijetu, ulicu Safeta Zajke. Da bismo ju prošli, trebalo nam je sat i pol. Toliko se, valjda, ne voze ni u Meksiku, najmnogoljudnijem gradu na svijetu. Posebnu je čar davao autobus vozeći brzinom od čak tri metra u minuti što nam je omogućilo uvidjeti da je ulica prepuna raznovrsnosti. Tu se nalazi kineski dućan, zatim ima kineska prodavaonica, za njom je kineska trgovina koju slijedi kineski shop pa malo za promjenu kineski šop, a najneobičnije, nikad viđeno je kineska robna kuća. Vlasnici su, logično, sa svih strana svijeta. Na primjer, Čuen Či Čen, Či Čuen Čen, Čen Či Čuen i tako sve kozmopolitskije i kozmopolitskije.

Ulazak u Sarajevo simbolizira i sudbinu tamošnjih Hrvata. Prvo što vidimo je katoličko groblje. Od nekadašnjih dvadeset posto stanovnika, Hrvati su danas tek dvadesetina Sarajlija. Vožnja sarajevskim ulicama je poput vožnje sva-

kim većim gradom. Promet neometano teče omeđen stambenim neboderima i poslovnim zgradama, znamenima modernosti. Zastajemo uz Miljacku odakle krećemo u razgled gradskoga središta.

Gradska vijećnica, pod skelama već desetljeće i pol, čeka obnovu dok se vlasti dogovore čija je: gradska, županijska ili federalna. Gradio ju je austrijski arhitekt po uzoru na kairsku džamiju. Kad je završena, prigovorili su mu da ima premalo svjetla. U očaju, čovjek se ubio. Baš me zanima bi li se ijedan današnji graditelj tako ponio zbog nezadovoljstva mušterije?

Bašćaršija, nekada obrtničko-trgovački dio grada, danas je samo trgovački. Nekadašnje radionice pretvorene su u prodavaonice sarajevskih suvenira, mada nigdje nismo vidjeli da netko nešto proizvodi. Pijem vodu s izvora, navodno se od nje nikad ne može otići iz Sarajeva. Ipak, kako ovo pišem u svom stanu, očito s vodom nešto nije bilo u redu taj dan. U Gazi-Husrev-begovu džamiju ne ulazimo jer se održava služba Božja kojom polaznici medrese zahvaljuju za uspješan završetak školske godine. Dolazimo

do katedrale koju je podigao prvi vrhbosanski nadbiskup, naš Brođanin Josip Stadler. Zahvaljujući njemu katolička je zajednica u Bosni dobila sve ustanove važne za pun vjerski i nacionalni razvoj. Nastavljamo do vječne vatre, spomenika partizanima čijim je zauzimanjem Sarajeva prije šest desetljeća s toga prostora iščezla hrvatska vlast. Nastavljamo do Trga oslobođenja na kojem je spomenik Aliji Izetbegoviću, bošnjačkom vođi koji je sporazumom s našim predsjednikom Tuđmanom omogućio slom srpske agresije na svoju zemlju.

Neobvezni dio posjeta sastojao se od obveznih čevapčića na Bašćaršiji te obilaska suvenirnica i kupovine pokojega spomenka na ovaj dolazak. Odlazimo u hotel koji nas dočekuje opojnim mirisom sumpora. S navučenim plinskim maskama uspijevamo se probiti do ulaza

i smjestiti po sobama. Nakon popodnevnoga odmora krećemo put Semizovca, proletjevši Ulicu Safeta Zajke poput Enterprisea, za samo petnaest minuta. U Semizovcu restoran u seoskom stilu, s tamburašima koji pjevaju od stola do stola. Od sve izvrsne hrane, izdvojio bih juhu. Zapravo, teleći ragu, no poslužen u bundevastom kruhu iz kojeg je izvađena sredina. Kako se polako jede ragu, jede se i taj kruh pa se na kraju ne mora ni posuđe prati. Nakon večere vraćamo se u hotel.

Nakon doručka krećemo put izvora Bosne. Umjesto pješačenja izabrali smo vožnju fijakerom pa uživali u stoljetnim platanama i kestenima. Nešto mlađe

kuće uz cestu svojom veličinom i urešenošću ukazuju na bogatstvo i ukus svojih vlasnika. Izvor Bosne je brzi slap koji izbija ispod zemlje te se nakon pola metra pada ruši u jezerce. Prilazimo slapu da se napijemo vode. Stvarno je osvježavajuća. Okolica je uređena kao izletišta s igralištem i odmorištima. Iako bismo mogli ostati danima, moramo dalje jer nas čekaju piramide.

Piramide u Visokom novije su otkriće i nisu prihvaćene u službenoj znanosti. Pred ulazom nas dočekuje njihov otkriivač dr. sc. Semir Osmanagić sa skupinom svojih suradnika. Upoznaje nas sa svojim objašnjenjem njihova nastanka i dosadašnjim tijekom istraživanja. Potom krećemo u obilazak. Zaštićeni kacigama ulazimo u utrobu zemlje. Jasno nam se ukazuju tuneli ispunjeni šljunkom, koji su nanijele podzemne bujice, i suhozi-

di, očito djela ljudskih ruku. U jednoj od galerija nailazimo na kamen koji na sebi ima ureze koji odgovaraju tokovima obližnjih rijeka od prije petnaestak tisuća godina. Na toliko je procijenjena i starost piramida. Na žalost, otkopano je samo tristotinjak metara tunela pa obilazak završava za pola sata. Ponukani viđenim slijedimo dr. Semira u usponu na piramidu. Otprilike na trećini visine nalaze se dvije iskopine gdje se na dubini od osamdesetak centimetara nalaze blokovi lijevanoga betona. Beton ne postoji u prirodi, očito je ljudskih ruku djelo. Zaneseni vizijom civilizacije trostruko starije od egipatske ili mezopotamske udaljene svega stotinjak kilometara od naših kuća, ispijamo kave dok hitri vi-sočki konobar u deset minuta obavlja posao za koji je žepčanska konobarica trebala pola sata.

Ponovno smo u autobusu i hitamo na sjever, sad sa zapadne sad sa istočne strane Bosne. Rijeka teče sad mirno, sad u brzacima, gdje gdje i u slapovima. A njome teku, u vidu plastičnih boca puta pola kune, dani i dani godišnjega odmora. Zaustavljamo se na benzinskoj radi goriva i protezanja nogu. Vidim čovjeka gdje autu u gume ubrizgava kavu. Ma, što će mu kava u gumama? Gledam bolje, a ono na aparatu ne piše kava, već hava. Bolji poznavatelj bosanskih prilika objašnjavaju mi da je to bošnjačka riječ za zrak.

S dolaskom noći, shvaćam zašto Bosnu zovu i tamni vilajet. Skoro nigdje nema rasvjete. Prelazak granice se malo odužio zbog uobičajenih formalnosti. Nakon bosanskoga mraka, Brod nam svijetli kao Betlehem. Uistinu, ponekad moraš vidjeti kako je drugima loše da bi znao cijeniti ono što imaš. Dolazak pred školu značio je kraj prelijepoga dvodnevnoga druženja, ali ostaju uspomene i priča o piramidama.

Krešimir Grubanović, prof.

Nesvakidašnji kućni ljubimac

Zmije kao kućni ljubimci

Iako se ljudima na sam spomen ove životinje diže kosa na glavi, a neki je ne mogu gledati ni na televiziji a da se ne prestrave, Ana- Marija Barišić, učenica 1. i1 i njezina obitelj imali su u posjedu dvije zmije – dva pitona kao kućne ljubimce.

Kada sam dobila zmiju, bila je stara 1 mjesec. Kod moje obitelji živjela je 4.5 godine, nakon čega je uginula. Kad se uzgajaju kao kućni ljubimci, zmije žive u terarijima. Hrane se psima, mačkama, svinjama, miševima i zečevima, a mogu narasti i do 10 metara. Mnogim ljudima koji su dolazili kod nas u kuću ispočetka je bilo neobično vidjeti zmiju u kući i svi su me ispitivali hoće li im što napraviti. Svi su

se ispočetka malo pribojavali, ali s vremenom su se naviknula na našeg Puffyja kao i na svakog drugog ljubimca. Jednom prilikom ostavila sam terarij otvoren jer sam hranila zmiju, no zmija je pobjegla van iz terarija i odgmizala kod bake u sobu i uvušla se ispod njezinog kreveta. Naravno, kad sam se vratila primijetila sam da zmija nije u terariju. Pitala sam brata je li on vidio zmiju, no rekao je da nije. Kako je baka spustila krevet, nije ni primijetila da je zmija unutra sve dok si nije krenula vaditi deku ispod kreveta na kojoj je sklopčano ležao Puffy. Po bakinom vrisku, sam shvatila da je zmija u kući i da se nalazi kod bake pod krevetom. Vje-

ZANIMLJIVOSTI

rojatno je ljudima koji su se priviknuli na pse, mačke, papagaje i ribice ideja o zmiji kao kućnom ljubimcu nepojmljiva, ali iz svog iskustva znam da ih je jednako lako zavaljeti i živjeti s njima u suživotu kao sa svakim drugim kućnim ljubimcem.

Ana- Marija Barišić, 1. i2

Sportašice naše škole

Ana-Marija Barišić 1. I2

Odbojka me privukla jer mi se sviđa način na koji se igra, društvo, putovanja i sl. Dosta je naporan sport jer je potrebno puno ulaganja, vremena i truda, ali je zadovoljstvo igranja veće od svega toga. Zahvaljujući odbojci, naučila sam se postići disciplinu i u svakodnevnom životu, ali isto tako shvatila važnost timskog rada.

Nikolina Marinčić 3.h

Nogometom se bavim 10 godina. Počelo je amaterski, ali budući da sam si svojom igrom osigurala poziv u reprezentaciju, mogu reći da se i profesionalno bavim njime. U svojoj vitrini imam već 10 –ak medalja i jedan pehar za najboljeg strijelca. Najveće zadovoljstvo mi je ostvariti pogodak. Treninzi se odvijaju čak 4 puta tjedno, a kopačke u prosjeku moram mijenjati svaka 2 mjeseca. Dečki s nevjericom odmahuju rukom kad im kažem da igram nogomet jer se nepravdom nogomet smatra muškim sportom, ali to me previše ne zabrinjava. Zahvaljujući nogometu, imam puno više samopouzdanja, ali i drukčiji stav prema problemima.

U SLOBODNO VRIJEME

Matea Šimunović 1. I2

Bavim se karateom. Počela sam ga trenirati prije 4 godine. Sudjelovala sam na nekoliko natjecanja. Moram priznati da sam na početku osjećala strah prije natjecateljske borbe jer sam se bojala da ću dobiti batina, no strah se pokazao neopravdanim jer sam 5. Zagreb karate festu osvojila 3. mjesto, a u Slavenskom Brodu na 8. Turniru mladeži osvojila sam 2. mjesto. Treninzi se odvijaju 2 puta tjedno, i za dečke i za cure. Mislim da je idealan za djevojke jer se uče samoobrani i prevladavanju straha. Osobito je dobar za izbacivanje negativne energije, ljutnje i agresije.

Vampirski priča ne prestaje oduševljavati

SUMRAK SAGA - još jedan dokaz kako u ljubavi ništa nije nemoguće

Za one koji nisu gledali film, a vjerujem da je takvih jako malo ili ih uopće nema, SUMRAK SAGA je trilogija američke spisateljice Stephenie Meyer. Sagu čine četiri knjige (koje možete podići i u našoj školskoj knjižnici): Sumrak, Mladi mjesec, Pomrčina i Praskozorje (ne moram ni reći da sam ih sve pročitao).

U moru već toliko ispričanih priča o ljubavi, Sumrak saga i u svom književnom i u filmskom obliku dokazuje da je još uvijek moguće stvoriti originalnu, napetu i uzbudljivu priču o ljubavi koju ćete čitati u jednom dahu, odnosno gledati ne trepćući.

Filmovi Sumrak i Mladi mjesec već su izašli, pa sada željno iščekujem Pomrčinu. Savjetujem vam da prvo pročitate knjigu, pa pogledate film, jer su neke pojedinosti izmijenile. Forks, mjesto naizgled obično kao i oduvijek; kišovito, zabačeno i malo, niti ne naslućuje što to pod krinkom svakodnevice živi među njegovim stanovnicima. Bella, koja se doseli iz Philadelphije kod oca u Forks, nika-ko se ne slaže s činjenicom življenja „Bogu iza tregera“. Bella u gimnaziji upoznaje Edwarda Cullena, vječnog

sedamnaestogodišnjaka, besmrtnog ljepote kakvu posjeduju samo pripadnici obitelji Cullen. Carlise i Esme Cullen Edwardovi su roditelji, a Alice, Emmet, Jasper i Rosalie njegova braća i sestre. Njihova ljepota krije tajnu njihova postojanja koju nitko ne smije znati jer bi to značilo njihov kraj. No, Bella s vremenom doznaje o čemu se radi – njezin ljubljani i njegova obitelj zapravo su vampiri.

Otkrit ću Vam da u Mladom mjesecu do izražaja dolazi Jacob, Bellin prijatelj. Nakon Edwardova odlaska, Bella luta mrakom punim noćnih mora... Priča se nastavlja. Ovaj put još potresnija, napetija i neizvjesnija. Bellina ljubav nema cijenu. Edward je za nju sve; vječno mlad, savršen, privlačan. Iako bi htjela postati kao on, Edward je želi takvu kakva jest, obična smrtnica. Suočava se sa sudbinom gorom i od same smrti. Nakon pokušaja krvoločnog vampirskog ugriza, radi njene sigurnosti je ostavlja. Potpuno izgubljena, Bella pada u očaj. Pomaže joj njezin prijatelj Jacob. No, i on krije tajnu. Sve otkriva svjetlost neočekivanog mladog mjeseca. Edward prima lažnu informaciju o Bellinoj smrti, te pokušava se ubiti. Samo ga ljubav može spasiti... U moru već toliko ispričanih priča o

ljubavi, Sumrak saga i u svom književnom i u filmskom obliku dokazuje da je još uvijek moguće stvoriti originalnu, napetu i uzbudljivu priču o ljubavi koju ćete čitati u jednom dahu, odnosno gledati ne trepćući.

Dana Prekpaljaj, 3. h

Bez dlake na jeziku

Problemi suvremenog svijeta

Ako se u idućem tekstu pronađeš, pa čak i uvrijediš, vjeruj mi, ne zanima me! Pa može se i reći da te namjerno želim isprovocirati svojim mišljenjem i istinom da si apsolutna nula u ovome svijetu!

Problemi u ovom prokletom svijetu su otišli tako predaleko da se često pitamo kako tim ljudima pada na um sve to što rade. I to samo zato da sebi priušte nekakvu trenutnu zadovoljštinu, a poslije, kada se zbog te gluposti bude sramotio (ne samo on nego i njegova obitelj, pa i prijatelji koji ga zbog toga možda odbace, razočarani njegovom nepromišljenošću), tada se ta osoba osvrne oko sebe, razmisli

da li je taj trenutak ugođe bio dovoljan razlog da sada trune u zatvoru.

Po meni više mi je žao roditelja žrtvi, policije, gradonačelnika i sve te ekipe koja sluša te grozote iz dana u dan. I ja se također osjećam žrtvom. A baš ti, ti si krivac za taj odvratni osjećaj. Pamiš me kao dobru djevojku koja želi svima pomoći i želi sve saslušati, nikoga nisam odbacivala. Sada me apsolutno ne zanima zašto ti nešto ne ide, a ja ti mogu pomoći, ali – neću!

S ponosom sada govorim da sam glupača bez granica jer me ti truješ svojim nean-

dertalskim ponašanjem. Da odmah budem iskrena, živciraš me

kad mi kažeš: „Hladnokrvna si, ne želiš me saslušati! Ti nemaš mišljenje o ratu i problemu gladi u svijetu! Saberi se!“ Iskreno, mene je s 8 godina zanimalo kojeg će Pokemona Ash uhvatiti u sljedećoj epizodi, a tebe, moga tadašnjeg vršnjaka, problem gladi i krize u svijetu! Koga zavaravaš? Ni tebe to ne zanima jer taj problem ne zvuči kao stvarnost, nego kao Pepeljuga, ili Tmružica.

Ja razumijem da je to utjecaj društva! Pa da! Svi slušaju turbo folk! Hajde da se svi trujemo kreveljenjem neke polupismene seljanke, odjevene u odjeću 10- godišnjakinje s uglazbljenim pjesmicama iz Radosti ili čak Smilja i bosilja.

To utječu na tvoju populaciju koji se ugledaju na tu seljanku pa polugole poziraju vani, makar bilo minus pingvin! Naravno da to pobuđuje maštu kod suprotnog spola, i eto problema!

Također, „in“ je da su svi u vezama! Nema veze što imaš nepunih 15 godina! Neka se na Facebooku vidi da si u vezi s nekom barbikom koja je skinula sliku s interneta i sredila sliku u Photoshopu. Ne smeta mi što ste „u vezi“, a udaljeni ste 30 000 km i nikada se niste vidjeli. Pa koliko nisko možeš pasti? A meni nešto govoriš...

Znači, vraćamo se u doba neandertalaca, ništa nam nije jasno i ništa nas ne zanima. Samo da trenutno utažimo svoju žeđ za nečim.

A samo se pitam što ćeš u budućnosti reći

Svi slušaju turbo folk! Hajde da se svi trujemo kreveljenjem neke polupismene seljanke, odjevene u odjeću 10- godišnjakinje s uglazbljenim pjesmicama iz Radosti ili čak Smilja i bosilja.

svojoj djeci! Bože, žalosti! E, dok se ti probudiš iz te svoje uživiljenosti, „ufuriranja“, zabluda, nazovi kako hoćeš, već će biti prekasno! Jer te ne zanima što su tvoji roditelji, djedovi, bake slušali i radili i kako su preživljavali, samo da bi na kraju izrodili čovjeka kakav si ti, da pokažeš da si „netko i nešto“, a život ti je poput amebinog!

Preporučujem svima da prvo krenu od sebe, da se zamisle tko su i što su, da krenu nekim drugim putem i promijene se dok još ima vremena, jer ipak u meni još uvijek čuči mali anđeo koji sada žalosno plače i teži za nekom promjenom i pravednošću. Plače na svaku ružnu riječ, čak i pomisao.

Danijela
Čavčić, 2. c

VJETAR

To je vlak..
Kojemu je strojovođa Bog.
Ima predivan zvuk,
Fijuče,
Glasa se.

Vjetar, putuje,
Bez cilja,
Po parkovima šeće.
On putuje, putuje
Čitavom kuglom zemaljskom,

On nema tračnica,
Da ga usmjeruju..
Svugdje je prisutan,
Baš kao i kisik.

On je naš....

Dolazi kad je potreban..
Tako je divan, slobodan...

Besciljno luta,
Parkovima praznim,
Društvo traži...

Vjetar, vjetar, vjetar..
Lahor koji prožima.

Ana Kovačević, 3. i

POLAKO NESTAJE PRVA LJUBAV

Noć polako prolazi,
Tvoj lik nestaje u noći,
Sve bih dala da si pored mene,
da gledam tvoje plave oči.

Moje srce za tobom gori,
Hoće za tobom da poludi,
Daj noćas me ne ostavljaj,
Ispod istog se neba budi.

Hajde budi mi noćas prijatelj,
ne laži me, svejedno gotovo je,
tvojim očima ja ne vjerujem,
tvojim usnama ne predajem se.

Dok ti na uhu budem šaputala,
Već ću polako poći,
Ne želim više s tobom ništa
i nestat ću u noći.

Antonija Jelić, 1.h

Susret

Bila je jesen
Vrijeme tmurno..
Sve je govorilo
da te nema...

Tako izgubljena,
Pod otvorenim nebom
Pitala sam se
Gdje je moje sve na svijetu ovom?
Gdje li si ti?

Gorko tada zaplakah,
Doživjeh svu svoju bijedu
Svu ništavnost svoju bez tebe

Došao je tada,
Anđeo moga srca,
Došao,
Da spasi me.

Lice mi zasja,
Osmijeh bijaše velik..

Da, to je on
Koji je došao po mene,
da vodi me po oblacima,
Da s njim mogu sve...

Ana Kovačević, 3. i

TREBAM TE

živeći ovako, u nutrimi
želim dodir tvoj....
Želim osjetiti,
Tvoje ruke,
na licu momemu..
Sresti te želim !

Ana Kovačević, 3. i

Prosjak

Već danima sam tako zbunjena..
Ne znam, ne vidim

Imam čežnju u srcu,
imam osjećaj
želim promijeniti

Hoću da vidim
Da me se drugi po ružnom ne spominju
Hoću, hoću mijenjati

Kome da se obratim
Nakon dugoga ovog križnoga puta
Nakon besciljnog lutanja??

I pritišće me ta riječ
Ne, ne mogu,
Ne mogu ju zanemariti
Prosjak na ulici, to bar želim,
Želim biti
Bolje to

Nego bijednik,

Pune kuće, a prazne duše
Tako sam....sam..
...nesretnan...

Ana Kovačević, 3. i

I KAD ODEŠ

Zagrli me za kraj,
Možda shvatiš da u nama,
Blista onaj stari sjaj.
Jedan moj dodir podsjetit će te,
Na vrijeme koje možda,
Bez ljubavi umrijeti neće.
Priđi mi bliže, možda neće
Umrijeti ono što smo jedno
Drugom, tako sretno davali.
Mome oku vratit će se sjaj,
A ti poželi drugima,
Da im se ne dogodi-
Ovakav kraj!

Andrijana Aračić, 1.h

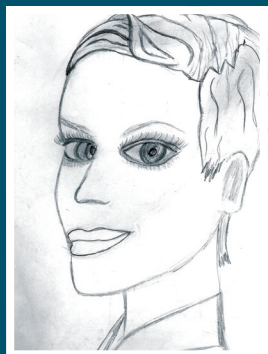
Što se nosi u kosi

MODNI SAVJETNIK

Prijedlozi frizura 2010./2011.

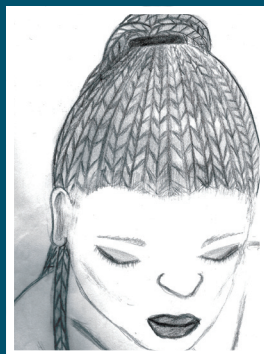
KRATKA FRIZURA:

Kratka frizura je je ove godine IN. Prednost je ta što ju je lako održavati - operete, prosušite, par puta uvijete s četkom, počesljate, polakirate i frizura je gotova. Kao što ste već sigurno primjetili, nose ih mnoge poznate osobe, ali i naši vršnjaci. Pri odabiru ove frizure morate paziti na oblik lica: trebalo bi biti ovalno, okruglo, trokutasto može biti i pravokutno, ali ne preporučuje se onom tko ima duguljasti oblik lica. Isto tako morate paziti i na oblik i veličinu ušiju. Boje ove godine sve dolaze u obzir. Pustite mašti na volju.

PLETENICE:

Pletenice su također IN i bit će u centru pažnje jer je ova frizura zahtjevna za napraviti, a i dosta košta pa ju se rijetko može vidjeti. Prednost je ta što ova frizura može trajati 2-3 mjeseca što znači, cijelo ljeto. Sigurno se pitate kako ju održavati? Normalno našamponirate te spužvicom tapkate. Ne brinite se, neće vam se zavući nika kve "životinje" u kosu he, he, he. No, ako i dalje imate strah kako je održavati, uvijek se možete odlučiti na pletenice kratkog djelovanja koje služe kao ukras na kosi - npr. možete šiške splesti u pletenicu te da vam služi kao rajf.

POLUDUGA KOSA:

Ova frizura je slatka i ako ju odaberete, nećete pogriješiti. Ide uz svaki oblik lica. Može prekriti i nedostatke ako netko ima "klempave uši". Lepršava je s kratkim šiškicama, ne zahtijeva puno posla. Boja: najbolje bi bilo razni tonovi, pramenovi, a ako ste hrabri, možete probati razne boje kao što su pink, zelena, ljubičasta. Možete ih staviti kao jedan ili više pramenova ili da donji dio kose npr. bude pink.

Ilustrirala: Anđelka Nuić, 3. h
Tekst: Arnela Radoš, 3. h

Modne kombinacije sa školskog hodnika

Sportska kombinacija

Ivana Jerković – jednostavno sportska kombinacija, trenirka i patike, jamči udobnost i slobodu kretanja. Oslobođena torbu suviše opreme jer sve nosimo na sebi. Spoj crne i bijele ostavlja dojam elegancije iako je riječ o sportskoj odjeći.

Fancy kombinacija

Nikolina Novak – kombinacija svih boja, urbano ali jednostavno, ne jamči udobnost zbog uskih hlača mrkva kroja koje su danas dosta popularne. Uz to sve, Nikolina je upotrijebila traku za kosu kojom je podigla kosu s lica i tako omogućila crtanje lica da dođu do izražaja.

Rokerski stil

Andrea Marosavljević – jednostavno, ničim posebno ne odudara, ali ležerna s kožnom jaknom. Kožna jakna daje rockerski stil, a u sve to uklapaju se visoke starke.

Pankerski stil

Ivana Lončar – palestinka, kožna jakna i visoke patike čine primjer pankerskog stila. U njemu ne možete proći nezapaženo ali mora biti usklađeno sa osobnosti i glazbom koju osoba sluša.

Pripremile: Danijela Martić i Jelena Rašić, 1. I.

Ukusno a zdravo

Jednostavni recepti za ljetne dane

Hladna juha od jagoda

Potrebne namirnice:
jagode (450 g)
mineralna voda
bijelo vino
šećer u prahu
limun

Pripravljanje:

Očišćene i oprane jagode (300 g) izmiješati električnom miješalicom. Dodati mineralnu vodu i vino, a potom šećer i limunov sok. Ostatak jagoda isjeći na kockice i staviti u juhu.

Posluživanje: poslužiti jako ohlađeno

Frape od borovnica

Potrebne namirnice:
500 g borovnica
250 ml mlijeka
125 ml gustog jogurta
2 čajne žlice meda
10 kockica leda

Pripravljanje:

Usitniti borovnice u mikseru, dodati mlijeko, jogurt i led. Miksati dok smjesa ne postane gusta i glatka.

Posluživanje:

Uliti frape u dvije velike čaše i poslužiti ohlađeno.

Ivana Martić, 2. b

OVAN (21.03. - 20.04.)

Škola: Hmm... bit će to godina puna uspona i padova, ali na kraju se možda i izvučeš, to ipak ovisi samo o tebi. Ako kreneš učiti od početka, možda i ne bude tako naporno kako se čini. Ljubav: Zaljubit ćeš se u nekoga iz svoga društva koga dosad nisi primjećivao/la.

Zdravlje: Zdravlje ti neće biti naklonjeno - prehlade će te lovititi samo vikendom

BIK (21.04. - 21.05.)

Škola: Ova školska godina za tebe će biti uspješna, jedino ćeš imati problema s matematikom... Ljubav: Nećeš imati baš puno vremena za ljubavi i sve će se odvijati prilično predvidljivo, ali zaljubiti ćeš se pred kraj školske godine, preko praznika, što je zapravo i dobro jer te ništa neće ometati u učenju. Zdravlje: Bit ćeš cijelu godinu zdrav/a,

BLIZANCI (22.05. - 21.06.)

Škola: U prvom polugodištu ćeš se spretno provlačiti i profesori će padati na tvoje „lijepe okice“, ali u drugom polugodištu ćeš morati promijeniti pjesmu. Ljubav: Još uvijek si neozbiljan/neozbiljna kad se veže u pitanju. Neće ti biti strano ni sjedenje na dvije stolice.

Zdravlje: Povremeno bi te mogle mučiti glavobolje.

RAK (22.06. - 22.07.)

Škola: Bit će to za tebe prilično teška školska godina. Ako se ne prihvatiš učenja na vrijeme, mogao bi ti se dogoditi čak i pad godine! Ljubav: Oko ljubavi se ne moraš brinuti, sve će se odvijati po planu. Zdravlje: Zdravlje će ti biti promjenljivo - naglo će ti znati porasti temperatura dan uoči testa i ispitivanja.

LAV (23.07. - 22.08.)

Škola: Letjet ćeš na krilima stare slave, ali ako se previše opustiš, mogao/la bi pasti kao kruška. Ljubav: Ljubav će ti stvarati probleme u životu kao što ti ni vlastita mama ne stvara... Zdravlje: Bit ćeš bolestan samo pod navodnicima, jer ti se nije dalo ići u školu.

DJEVICA (23.08. - 22.09.)

Škola: U školi ćeš biti super, samo će biti razdoblja kad ti se ama baš ništa neće dati učiti. Ljubav: Djevojke koje su u vezi bit će opterećene stalnim sumnjama, a dečki djevice će konačno naći „srodnu dušu“. Zdravlje: Nikad bolje, cijelu godinu

ćeš biti puna energije i zdravlja.

VAGA (23.09. - 22.10.)

Škola: Jedan profesor te drži na piku, ali svojim ocjenama i vladanjem uspijet ćeš ga razoružati. Ljubav: Nekađ ćeš htjeti pobjeći glavom bez obzira i uživati u samoći. Zdravlje: Ako si djevojka, ne sjedi na stepenicama prije sata, čuvaj bubrege jer bi se mogla „naladiti“.

ŠKORPION (23.10. - 21.11.)

Škola: Škola ti neće ići ove godine baš najbolje jer ćeš se stalno svadati s profesorima. Ljubav: Leptirići u trbuhu pratit će te i dalje; osjećat ćeš se sretno i zaljubljeno. Zdravlje: Manje sjedi za računalom, a više se kreći po prirodi.

STRIJELAC (22.11. - 21.12.)

Škola: Profesor iz tjelesnog neće tolerirati tvoje nenošenje opreme zbog kojeg bi mogao/la skupiti dovoljno neopravdanih za opomenu razrednika odmah u prvih mjesec dana škole. Ljubav: Ove godine nema nikakvih novosti na ljubavnom planu; Zdravlje: Zub će te boljeti svako malo, ali bježat ćeš od zubara ko vrag od tamjana.

JARAC (22.12. - 20.01.)

Škola: Oduševit će te novi predmeti i imat ćeš poleta za učenje kao nijedne školske godine dosad. Ljubav: Netko te tajno voli, ali ti se boji to priznati. Zdravlje: Pažljivo rukuj s alatima na praksi jer postoji opasnost od sitnih ozljeda.

VODENIAK (21.01. - 19.02.)

Škola: Počet ćeš se baviti s previše hobija odjednom zbog kojih će ti škola biti zadnja rupa na svirali. Ljubav: Osjećaš da te tvoja simpatija ne razumije i poželjet ćeš naći novu. Zdravlje: Smanji konzumaciju brze hrane jer bi se inače mogao/la pretvoriti u jedan masni burek.

RIBA (20.02. - 20.03.)

Škola: Predmet koji si tek dobio/la neće ti najbolje sjesti tako da ćeš se oko njih morati više truditi što će ti ostaviti manje slobodnog vremena. Ljubav: Zaljubit ćeš dok budeš kupovao/la buhtlu s čokoladom u školskom kiosku. Zdravlje: Ako se ne budeš dobro zagrijavao/la na početku sata TZK-a, mogao/la bi imati stalne upale mišića. Zvezdano nebo konzultirala: Kristina Katinić, 3. h

Maturanti 2010.

„Rastaje se moja generacija“

ao što i sami znate, naš grad je poznat po tome što se naši srednjoškolci jedini, kako volimo reći, „oblače za maturante“, odnosno svoje zadnje dane školovanja proslavljaju u kostimiranoj odjeći koja se omišlja i šiva mjesecima prije zadnjega dana škole. Za razliku od većine gradova čiji maturanti odjenu samo majice sa smiješnim natpisima i oznakom razreda, mi imamo dugogodišnju tradiciju koja nas čini posebnima, ali isto tako iz godine u godinu stvara i svojevrstni problem: što odjenuti za norijadu (a da nije već viđeno?)

Prve ideje kreću već prvi dan škole; svi u razredu iznose prijedloge, primjedbe, ali kako je teško svima ugoditi, zna se dogoditi i neka manja trzavica. Moj se razred ipak na kraju pokazao kao jedna složna cjelina i bez puno prepirki odlučili smo da ćemo biti lik iz crtića, Zvonko („taj mali lutak vozi auto pravi...“) Našli smo divnu krojačicu Vesnu koja nam je izašla u susret s cijenom (200-injak kuna nas koštala izrada kostima) i išla s nama u potragu za materijalom, tako da nam je i tu bila od velike pomoći.

Osim nas „Zvonkeca“, ulicama Broda od 12. do 18. 5. vladat će Teletubbiesi, trbušne plesačice, gusari, supermani, pčelice, bebe, stjuardese, Hello Kitty, gardisti... I za kraj, nije samo važno što ćemo odjenuti, nego i kako ćemo se ponašati a da nam ti dani ostanu u lijepom sjećanju jer su oni zadnji prag koji nas odvaja od ulaska u svijet odraslih.

Sandra Štraleger, 3. h

Kad stanem na vlastite noge...

Anketa: što očekuješ nakon završetka škole?

Sanela Marjanović 3.c, konobarica.

Ne planiram se zaposliti u svojoj struci zato što mi ne idu jezici, a jezici su jako važni za moj posao, to jest neophodni. Planiram raditi na moru nešto nevezano uz svoju struku.

Kata Mitrović 3.b, kuharica.

Zadovoljna sam s praksom u školi. Trudna sam te ću se udati poslije škole i nadam se da ću imati sretnu obitelj. Očekujem da ću se zaposliti u svojoj struci u Slavonskom Brodu.

Hrvoje Miloš 3 F2-mesar

Nisam zadovoljan sa praksom u školi zato što ne plaćaju praksu i ne drže se ugovora. Mislim da ću se zaposliti u svojoj struci nakon škole. Najvjerojatnije u našem gradu Slavonskom Brodu.

Volim i uživam u svom poslu. Najviše volim rezati šnicle damama koje ne znaju rezati šnicle, to jest nekim "velikim domaćicama".

Marjana Đuretić, 3. h, frizerka.

Očekujem i nadam se da ću ostati u svojoj frizerskoj struci i ako mi bude išlo,

otvorit ću svoj salon. Jako sam zadovoljan sa stečenom praksom u školi. Gdje mi se ponudi posao, tamo ću raditi bilo u gradu Slavonskom Brodu, ili u okolici Podvinja.

Marina Foriš, 3.a, krojač

Nakon završetka škole očekujem da ću raditi kao kroja iako znam da se u današnje vrijeme jako teško zaposliti.

Anketu provele:

Arneta Radoš i Anđelka Nuić 3.h

